№ 81. Poniedziałek, 15 (27) kwietnia 1874. № 81.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w **St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w **Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.**

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 16 (28) kwietnia, — św. Agapji mucz.
We środę, 17 (29) kwietnia, — św. Simeona i Zos. mucz.
We czwartek, 18 (30) kwietnia, — św. Joanna i Kosmy p.

Słońce wsch. o godz. 4 min. 40, zach. o godz. 7 min. 16.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 14 (26) Kwietnia 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celcjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	752.6	+ 3.4	82	północny.
1	752.5	+ 9.6	41	pół.-zachodni.
9	751.7	+ 8.7	42	pół.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 16 (28) kwietnia, — św. Witalisa męcz.
We środę, 17 (29) kwietnia, — św. Piotra męcz.
We czwartek, 18 (30) kwietnia, — św. Katarzyny Sen.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 0.

* Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Aleksandra Józefówna, z synami, Wielkimi Książętami Konstantym, Dymitrem i Wacławem Konstantynowiczami, raczyła wyjechać z Warszawy za granicę.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu:

1) 9 kwietnia r. b., mianowany został, starszy adjutant Sztabu Warszawskiego okręgu wojskowego, pułkownik Sztabu Jeneralnego *Christiani* — pełniącym obowiązki naczelnika Sztabu 4 dywizji piechoty.

2) 10 kwietnia r. b., awansowani zostali: z podchorążych-junkrów na chorążych, po ukończeniu kursu nauk w szkole junkrów, w drugiej kategorji: 7 Żmudzkiego pułku grenadjerów imienia Arcyksięcia Franciszka-Karola *Kaszirin*; 39 Tomskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Ludwika-Wiktora Austrjackiego *Podgajecki*; mianowany został, naczelnik powiatu Łomżyńskiego, zaliczony do piechoty armji, podpułkownik *Lindenbaum* — do rozporządzenia jenerał-adjutanta barona Frideriksa, w charakterze jenerał-gubernatora Wschodniej Syberji, z pozostawieniem w piechocie armji; otrzymał urlop za granicę, sztabs-kapitan 28 Połockiego pułku piechoty *Zacharow*, dla poratowania zdrowia, do Austrji, na dwa miesiące.

—

* W Nrze 85 *Gońca Urzędowego* zamieszczona jest Ustawa Stowarzyszenia udziałowego Prochorowskiej Trechgornej rękodzielni, które zakłada się do utrzymania i rozszerzenia czynności fabryki drukowania perkalików, znajdującej się w Moskwie w 3 rewirze cyrkułu Prieśnieńskiego i należącej do domu handlowego K. i J. Prochorowowie.

—

* W Nr. 32 „Zbioru Postanowień i Rozporządzeń Rządu" za 1874 rok są zamieszczone:

Najwyższe rozkazy:

13 marca 1874 roku. O nadaniu warszawskiemu jenerał-gubernatorowi i dowodzącemu wojskami Warszawskiego okręgu wojskowego, jenerał-adjutantowi Kotzebuemu, godności prezesa Towarzystwa Wyścigów Konnych w Królestwie Polskiem.

14 marca. O powiększeniu rozchodu etatowego XI okręgu dróg komunikacji.

—

* Z rozporządzenia zarządzającego Dochodami Akcyznemi gubernij Warszawskiej i Siedleckiej, uwolnieni zostali ze służby, z powodu upływu dwuletniego terminu, zaliczeni do Warszawskiego Gubernjalnego Zarządu Akcyznego, spadli z etatu: rewizor dochodu tabacznego Oskar *Du-Laurent* i podrewizor dochodu tabacznego Ignacy *Łabanowski* — obydwaj od 1 stycznia 1874 roku.

—

* Stosownie do rezolucji zarządzającego Suwałkską Izbą Skarbową, z 30 marca r. b., pisarz Suwałskiej Kasy Gubernjalnej *Sulnicki* — mianowany został kasjerem tejże Kasy.

—

* Pomocnik buchaltera Sejneńskiej Kasy Powiatowej Teofil *Mirewicz* i oficjalista kancelaryjny tejże Kasy Konstanty *Borisowski*, na własne żądanie, stosownie do rezolucji zarządzającego Suwałkską Izbą Skarbową, z 30 marca r. b., przetranzlokowani zostali jeden na miejsce drugiego.

—

* *Rada Instytutu Aleksandryjsko-Maryjskiego Wychowania Panien w Warszawie*, podaje do wiadomości Rodziców i Opiekunów życzących zapisać dzieci swe w przyszłym 1874/5 roku szkolnym na uczennice tegoż Instytutu, że egzamina wstępne odbywać się będą 7 (19) i 8 (20) sierpnia tegoż roku od godziny 9 do 12 rano. 2,355.

—

* *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego*. Na skutek podania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego, i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych listów zastawnych lub kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Andrzej Kościelniak we wsi Michałówka powiecie Warszawskim zamieszkały, utracił List Zastawny okresu III serji 1-ej lit. C Nr. 31,246 bez kuponów. Ostrzega się przeto, że obieg powyższego Listu zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek tego każdy nabywca Listu zakwestjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego listu. 2,325.

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z Kantorem pomocniczym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 7 (19 kwietnia) roku bieżącego, włącznie, wydała książeczek nowych 119, na które, tudzież na dawniejsze w 1787 wnioskach złożono rub. sr. 10,874 kop. 55. Na żądanie 156 uczestników (prócz procentu rub. sr. 16 kop. 76½, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rub. sr. 5,092 kop. 62½, i umorzyła książeczek 55. Przeto uczestników 25,345, posiada kapitał rub. sr. 886,230 kop. 34.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Z m. Rawy**, w gubernji Petrokowskiej, piszą do dziennika *Ruski Inwalid* co następuje: W konsystującym w mieście Rawie 7 Żmudzkim pułku grenadjerów imienia Arcyksięcia Karola-Fryderyka, klub oficerski otwarty został już przeszło dwa lata temu. W naszym klubie oficerowie przepędzają większą część wolnego czasu, przy czem zajmują się grą wojskową, której przewodniczy dowódca pułku; po skończeniu zadania, poprawia on swemi radami błędy, uwydatnione przy grze, co zamienia się na krótki i nie pozbawiony zajęcia odczyt. Oprócz tego w klubie bywają urządzane pogadanki na temata zadane przez dowódcę pułku, z liczby których wymieniemy następujące: „o moralnem wychowaniu wojsk," „o furażowaniu," „o wojnie partyzanckiej," i „o wystawianiu pospiesznych obwarowań polowych". Żeby dać możność oficerom znajdującym się w bataljonach konsystujących w okolicach m. Rawy, zajmowania się chociaż grą wojskową, dowódca pułku sprowadził kilka egzemplarzy przewodnika, ułożonego przez kapitana Jeneralnego Sztabu, Skugarewskiego: „Zbiór zadań do ćwiczeń praktycznych" i niezbędną do tego ilość planów; przy tem przewodnikami oficerów w grze wojskowej będą dowódcy bataljonów.

Przy klubie urządzony jest bufet i jadalnia, stołowanie się w której dla każdego oficera, według cen tutejszych, kosztuje nie drogo.

Przy klubie znajduje się biblioteka, gdzie zbierają się na czytanie oficerowie— przed obiadem, po zatrudnieniach i wieczorami, przyczem nieraz zdarzają się ogólne pogadanki obecnych, a czasem czytanie głośno zajmujących artykułów.

Uznaję za właściwe nadmienić, że zwróc ona jest u nas uwaga na położenie oficerów przyjeżdzających do sztabu pułku. Dla tego w gmachu klubu najmuje się dla nich pokój i sprawiona jest pościel. Schronienie to jest dość dogodne i daje możność oficerom unikania zajazdów i tracenia napróżno pieniędzy, ponieważ za lokal w klubie nie pobiera się opłata.

—

* *Gazeta Kielecka*, której wydawnictwo wstrzymane było chwilowo z powodu zgonu poprzedniego jej redaktora, Leona Gautier, zacznie znowu wychodzić z d. 19 kwietnia (1 maja), dwa razy na tydzień, w niedziele i środy, w formacie arkuszowym. Nowym wydawcą i redaktorem *Gazety Kieleckiej* jest p. Arkadjusz Płoski, magister prawa i administracji, asesor sądu poprawczego w Kielcach.

—

* Działalność handlowa **w gubernji Suwałkskiej** rozwinięta jest widocznie daleko bardziej od przemysłu. Objaśnia się to znajdowania się pośród ludności 87 tysięcy starozakonnych, którzy utrzymują się wyłącznie z tego rodzaju zatrudnieniem, tak samo jak wieśniacy wyłącznie z rolnictwa. Z wrodzonego swego charakteru, członkowie tej ogromnej rodziny, rozrzuconej w mniej lub więcej znacznych grupach po całej gubernji, wszędzie jednakowo unikają poważnej pracy i wyszukując środki łatwego zarobku, wszyscy od małego do starego chwytają się handlu, który też prowadzą, poczynając od najdrobniejszego kramarstwa do hurtownego w wszelkich możliwych rozmiarach i kształtach. W taki sprsób przy solidarności kierunku i wspólności czysto plemiennych interesów żydzi zdołali opanować nie tylko wszystkie wewnętrzne rynki, ale zajęli się także i wysyłaniem towarów za granicę i do Cesarstwa, i tylko w stosunkach handlowych z tem ostatniem, szczególniej pod względem wysyłania płodów wiejskich, spotkali pewną i to bardzo słabą konkurencję ze strony nielicznych zamożnych obywateli i dzierżawców.

W ogóle zaś tak zewnętrzny jak i wewnętrzny handel w gubernji suwałkskiej, odbywa się w bardzo ograniczonych rozmiarach, napotykając w swoim rozwoju nieprzezwyciężone przeszkody w samem jeograficznem położeniu gubernji, w braku kolei żelaznych i innych dogodnych dróg komunikacji, a w części w braku kapitałów.

Zresztą od czasu rozciągnięcia na gubernje kraju nadwiślańskiego działania Najwyżej zatwierdzonego, 9 lutego 1865 roku dla innych części Cesarstwa, postanowienia o opłatach za prawo handlu i profesji, to jest od drugiej połowy 1868 roku—rozwój tych gałęzi pomyślności krajowej przyjął bardziej prawidłowy kierunek, a zarazem przy ścisłem czuwaniu ze strony władz administracyjnych i izby skarbowej nad niezachwianem wykonywaniem przez klasę handlującą i przemysłową przepisów ustanowionych w tem postanowieniu, znacznie powiększyła się i cyfra dochodu skarbowego z tych pozycij.

Jako wybitniejsze punkta handlowe w gubernji Suwałkskiej można wymienić miasta Augustów i Suwałki i osadę Aleksotę, leżącą nad brzegiem rzeki Niemna i połączoną z m. Kownem za pomocą pływającego mostu. Ruch handlowy zaś w Augustowie i jego powiecie, podtrzymywany jest nieco przez kanał tegoż nazwiska. Kanał ten, łączy rzeki Niemen i Wisłę, poprzednio miał ogromne znaczenie dla handlu w gubernji, lecz teraz, z powodu że składowe jego części stały się w ogóle płytszemi, nie przynosi pod tym względem prawie żadnego pożytku, ponieważ spław na nim zmniejsza się corocznie i w 1871 r. przez przystań augustowską przeszło tylko 32 berlinki, z ładunkiem wartości 25,166 rubli.

Właściwych jarmarków w gubernji Suwałkskiej nie ma: ale w ciągu roku, w dnie pewnych świąt miejscowych, bywają w miastach i osadach jednodniowe targi jarmarczne, odróżniające się od zwykłych dni targowych nieco większą ilością przywozu i większym napływem ludu prostego. Takich targów było w 1872 roku około 115; wartość zaś przywiezionych na nie towarów, składających się wyłącznie z przedmiotów do powszedniego użytku włościan, oraz suma obrotów, handlowych, dokładnie nie są wiadome.

—

* **Umyślnych podpaleń** dochodzono **w 1872 roku** w Królestwie Polskiem—390, a mianowicie: dokonanych podpaleń — 356, usiłowań i wspólnictwa w podpaleniu—37.

Skazanych na kary za podpalenie było tylko 21 osób; w pozostałych wypadkach śledztwo nie zdołało wykryć winnych podpalenia.

W liczbie skazanych na kary za podpalenie było: małoletnich do 14 lat—7, małoletnich od 14 do 21 lat—1, razem 8; pełnoletnich—13; w ogólnej liczbie było: mężczyzn—13 i kobiet—8; z tej liczby: włościan i czeladzi wiejskiej—12, wyrobników—8, rzemieślników—1. Wszyscy bez wszelkiej oświaty.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* W ciągu 1872 roku wydano w **Warszawie** ogółem 14,269 rozmaitych świadectw i biletów na prawo prowadzenia handlu i przemysłu w mieście, w tej liczbie 13,298 dokumentów rocznych i 965 półrocznych. Za wszystkie te świadectwa i bilety wniesiono opłat na sumę 211,985 rub. 50 kop. Wydane świadectwa i bilety rozdzielają się w sposób następujący: *a*) *świadectwa*: 1 gildji—173; (z tych 170 rocznych a 3 półrocznych) 2 gildji — 928 (w tej liczbie rocznych 889 i półrocznych—39); na handel detaliczny, za całą opłatą—1,817, (w tej liczbie 1762 rocznych i 155 półrocznych), na handel detaliczny z opłatą połowiczną—926 (w których rocznych 886 i półrocznych 30); na handel przez roznoszenie—64 (rocznych 24 i półrocznych 40); na handel rozwozowy— 3 (rocznych 1 i półrocznych 2); na przemysł miejski—2,811 (rocznych 2,627 i półrocznych 184), świadectw komisowych 2 klasy 1,979 (rocznych 1,842 i półrocznych 137); *b*) *bilety*: do 1-ej gildji—225 (rocznych 221 i półrocznych 4); do 2-ej gildji— 1,141 (rocznych 1,098 i półrocznych 43) i na handel drobiazgowy—3,422 (rocznych 3,114 i półrocznych 308).

Oprócz tego w tymże 1872 roku wydano 80 paszportów rocznych członkom rodzin kupieckich, przemieszkujących w Warszawie, a mianowicie: 1 gildji 43 pasporta rocznie i 2 gildji — 37, a nareszcie 162 pasporta roczne dla kupców.

* W 1872 roku powinność podwodowa w m. **Warszawie** odbywała się w sposób następujący: dostarczono w ciągu roku podwód dla wojsk i aresztantów ogółem—647, w liczbie których było: parokonnych — 39 i jednokonnych— 608. Podług zawartego z warszawskim magistratem miejskim kontraktu, przedsiębierca za dostawę podwód otrzymuje wynagrodzenie ogółowe, w ilości 5,391 rubli rocznie.

—

* Mamy sobie zakomunikowane, ze strony kompetentnej, następujące uwagi co do używania przez tutejszych fabrykantów, kupców i t. p. etykiet, blankietów i innych robót litograficznych, wykonywanych w litografjach zagranicznych i sprowadzanych do nas z pominięciem formalności wymaganych w tym względzie:

„Przyjeżdżają do Warszawy w perjodycznych, prawie co miesiąc terminach, ajenci zakładów litograficznych z Prus, którzy obchodzą tutejszych fabrykantów, kupców, aptekarzy i t. p. i przyjmują obstalunki na roboty litograficzne, jak etykiety, blankiety, koperty firmowe, rachunki i t. p., obowiązując się wykonaną robotę dostarczyć na miejsce własnym kosztem; a ponieważ papier mają tańszy i posiłkując się drogami bocznemi, umieją uniknąć dość wysokiej opłaty celnej, są więc w możności konkurować z tutejszemi zakładami litograficznemi, które uiszczają podatki, ponoszą rozliczne wydatki miejscowe i opłacają cło od zagranicznego papieru. Taka podstępna konkurencja ajentów zagranicznych jest z uszczerbkiem dochodu skarbowego i ze szkodą krajowego przemysłu."

Z INNYCH GUBERNIJ.

* O nadzwyczajnej zimie 1873—1874 roku, *S. Peterb. Wied.* zamieściły ciekawy artykuł p. Wielda, który podajemy w streszczeniu.

Łagodność ubiegłej zimy tłómaczy się na podstawie nauki tem, że temperatura przecięciowa trzech miesięcy zimowych: grudnia, stycznia i lutego, była znacznie niższa od normalnej, t. j. od przecięciowej temperatury, obliczonej na zasadzie spostrzeżeń długoletnich. Z spostrzeżeń dokonywanych w Petersburgu w ciągu 90 lat okazuje się, że temperatura przecięciowa wynosiła w grudniu—6, 8° Cel. (—5, 4° Reaum.), podczas gdy w roku 1873 doszła tylko do—4, 5° C.; temperatura normalna w styczniu—9, 4° C. (—7, 5° R.), w roku zaś bieżącym—2, 6° C., nakoniec w lutym, temperatura normalna—8, 2° C. (—6, 6° R.), w roku zaś bieżącym tylko—6, 1° C. Innemi słowy, temperatura przecięciowa przewyższała normalną: w grudniu o 2, 3° C. (1, 8° R.), w styczniu o 6, 8° C. (5, 4° R.) i w lutym o 2, 1° C. (1, 7° R.) W marcu nawet, wbrew oczekiwaniom, anomalja ta nie ustała: i w tym także miesiącu temperatura przecięciowa przewyższyła normalną o 0, 5° C. Ta zbyt wysoka temperatura trzech miesięcy zimowych w Petersburgu, jak wiadomo, miała także miejsce w całej Europie do 45 stopnia szerokości, przyczem największe odstąpienie od temperatury normalnej obserwowane było na północy i północo-zachodzie, zmiejszając się stopniowo ku południowi i południo-wschodowi. Jeżeli trzymać się będziemy dość rozpowszechnionego obecnie i niebezzasadnego zdania, iż nawet na półkuli północnej, temperatura zrównoważa się w każdym czasie, to w danym wypadku, temperatury normalnej, lub mało co niższej od niej w Europie południowej, nie można uważać za zrównoważenie zbyt wysokiej temperatury w środkowych, zwłaszcza zaś w północnych strefach Europy; szukać przeto potrzeba po za obrębem Europy temperatury stosunkowo zimnej. Przy tem nastręcza się przedewszystkiem pytanie, czy nie panowała w Syberji zima zbyt ostra. Wszelakoż z dostarczonych dotąd spostrzeżeń okazuje się, że wysoka temperatura Europy rozciągała się i do Syberji zachodniej, w Syberji zaś wschodniej była ona mało co niższa od normalnej. Nie znajdując zrównoważenia temperatury w posiadłościach azjatyckich Rosji, zdawałoby się, że szukać wypada takowego w Ameryce północnej. Lecz z wiadomości o stanie powietrza w ciągu miesięcy zimowych, zakomunikowanych z Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, okazuje się, że i tam także temperatura trzech miesięcy zimowych była wyższa od normalnej. Widzimy przeto, ze na całej północnej półkuli, nie było zrównoważenia zbyt wysokiej temperatury w Europie; szukać więc wypada takowego, bądź na morzach rozdzielających lądy stałe, bądź też na południe lub na północ od tych ostatnich. Znaczne oziębienie się powietrza nad oceanami Spokojnym i Atlantyckim jest nieprawdopodobne, albowiem ani z brzegów zachodnich lub wschodnich, ani też z pokładów statków nie otrzymano takich wiadomości. Pozostają przeto tylko obszary podbiegunowe. Przypuszczenie, że panowały tam ubiegłej zimy wielkie mrozy, potwierdza ta okoliczność, że jedna i taż sama przy-

czyna może posłużyć do wytłómaczenia zarówno tego zjawiska, jak i nadzwyczaj ciepłej zimy w Europie i Ameryce północnej. P. Wield przypuszcza, że stosownie do przyjętego powszechnie przekonania, prawdziwa przyczyna niestałości pogody w krajach umiarkowanych pochodzi od przewagi naprzemian i od wyboru miejsca dwóch głównych prądów powietrza: tak zwanego prądu równikowego z południa ku północy, lub też z południo-zachodu ku północo-wschodowi, lub nareszcie z południa na wschód, oraz prądu biegunowego, idącego w kierunkach przeciwnych. Pierwszy z tych prądów, idąc z południa i przez morze, przynosi do Europy powietrze ciepłe, wilgotne, podnosi (w zimie przynajmniej) temperaturę i przynosi osady meteoryczne, w postaci deszczu lub śniegu; drugi zaś prąd, idący od północy, przynosi powietrze zimne, suche, przyczynia się do obniżenia w zimie temperatury, przyczem niebo wypogadza się. Najnowsze badania zmieniły nieco i skomplikowały to proste objaśnienie. Zamiast zwykłego prądu zwrotnikowego, badania naukowe przekonały o istnieniu cylkonów czyli burz wirowych, w których powietrze obraca się na około środka, w kierunku odwrotnym biegu skazówki na zegarze, i oprócz tego posuwa się w kierunkach wskazanych dla prądu zwrotnikowego. Prąd biegunowy uważany jest także jako wiatr wirowy, obracający się atoli w kierunku przeciwnym; środek zaś obrotu posuwa się także w przeciwnym kierunku, dla którego to powodu prąd biegunowy nazwany został anticyklonem. Cyklony te tworzą się pod szerokościami południowemi i w pobliżu brzegów wschodnich lądu stałego, zkąd posuwają się, w kierunku od południo-zachodu ku północo-wschodowi, do brzegów zachodnich lądów stałych, poczem przybierają kierunek bądź bardziej północny i idą ku morzu Lodowatemu, bądź też bardziej Wschodni i posuwają się po nad lądem stałym. W latach zwykłych, normalnych, oba te kierunki mają na przemian przewagę. W tych zaś latach, w których ma przewagę pierwszy z kierunków pomienionych, t. j. gdy cyklony posuwają się przeważnie po nad oceanami ku oceanowi Lodowatemu, od tego ostatniego idą częściej na ląd stały anticyklony, i wtedy zima bywa ostra; jeżeli zaś cyklony idą po większej części na ląd stały, to przynoszą w zimie od morza powietrze cieplejsze i oprócz tego wywołują podnoszenie się temperatury w skutku zgęszczania się pary wodnej i pokrywania się nieba chmurami. Te właśnie powody tłómaczą łagodność zimy ubiegłej.

Mapy synoptyczne, układane w głównem obserwatorjum fizycznem, przekonywają, że w ciągu ubiegłej zimy, nadzwyczaj znaczna liczba wichrów wirowych przeszła z oceanu Atlantyckiego do północnej i środkowej strefy Europy i do Syberji zachodniej. Jeżeli przeto większa część burz przechodziła po nad lądami stałemi, zamiast coby miały iść ku morzu Lodowatemu, to nie ulega wątpliwości, że w okolicach podbiegunowych temperatura musiała obniżyć się znacznie, tak iż podczas przyszłego lata, żegluga na morzach północnych natrafi zapewne na liczne przeszkody.

Dopiero w końcu lutego obserwowano na brzegach zachodnich Europy oznaki wichru wirującego, który miał kierunek nie ku lądowi stałemu, lecz ku północy, w stronę oceanu Lodowatego. W bezpośrednim związku z tem zjawiskiem, utworzył się koło Archangielska, 26 i 27 lutego, anticyklon, który z swem zimnem i ciężkiem powietrzem posunął się następnych dni ku południowi i południo-zachodowi, i spowodował, z początku w części południowej naszego Cesarstwa, następnie zaś w Turcji i Europie południowo-zachodniej, tak zgubne zimna. Na brzegach północnych morza Czarnego, w Krymie i na Kaukazie, temperatura obniżyła się w niektórych miejscowościach o 20° niżej normalnej; w Konstantynopolu zaś wskazywała ona w ciągu kilku dni o 10° niżej temperatury normalnej.

—

* Wychodząca w Petersburgu *Gazeta Rolnicza* („Земледѣльческая Газета") powiada, że w roku bieżącym urządzone będą **wystawy gospodarstwa wiejskiego** w następujących miejscowościach:

W St. Petersburgu.

Wystawa Cesarskiego Rosyjskiego Towarzystwa ogrodnictwa, od 20 do 26 kwietnia.

Wystawa roślin dających przędzę i mechanizmów używanych do przerabiania takowych, od 1 czerwca.

Wystawa Rosyjskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami.

W Moskwie.

Wystawa ogrodnictwa na wiosnę.

Wystawy wiosenna i jesienna cieląt, urządzana przez komitet hodowli bydła przy Moskiewskiem Towarzystwie Gospodarstwa Wiejskiego.

We wsi Sergjewskiej, stacji drogi żelaznej moskiewsko-kurskiej, konkurs pługów, od 27 lipca do 10 sierpnia, w połączeniu z wystawą maszyn i narzędzi rolniczych.

W Warszawie, wystawa płodów gospodarstwa wiejskiego.

W Dorpacie, wystawa bydła, urządzana przez liflandzkie Towarzystwo zachęty gospodarstwa wiejskiego i rzemiosł, od 25 do 30 sierpnia.

W Tambowie, konkurs żniwiarek, w połączeniu z wystawą rozmaitych maszyn i narzędzi rolniczych.

W Symbirsku projektowana jest przez tameczne Towarzystwo agronomiczne wystawa gospodarstwa wiejskiego.

W Woroneżu takaż wystawa.

Ziemstwo *Ustiużskie* (w gub. nowogrodzkiej) zamierza urządzić wystawę koni i bydła roboczego.

Ziemstwo gubernji *Chersońskiej* powzięło projekt urządzenia wystawy bydła roboczego.

We wsi Czamerowie, ziemstwo *Wesjegońskie* (w gub. twerskiej), urządza wystawę rolniczą.

W m. Czerni, w gub. tulskiej, wystawa gospodarstwa wiejskiego.

Oprócz tego, jak powiada gazeta pomieniona, urządzonych będzie prawdopodobnie kilka wystaw w gubernjach *Nadbaltyckich*. W 42-ch punktach Rosji mają odbyć się wystawy koni roboczych włościańskich i w 40 punkach urządzone będą popisy koni pociągowych.

—

* Gazeta *Birża* donosi, że w końcu kwietnia lub na początku maja zaprowadzona będzie **komunikacja** bezpośrednia pasażerska **pomiędzy Petersburgiem i Odesą**, jak również brzegiem południowym Krymu i Konstantynopolem, przez Biały stok i Brześć Litewski. Pociągi takie przychodzić będą z Petersburga do Odesy i na odwrót o 20 godzin wcześniej od teraźniejszych pociągów, kursujących w tymże kierunku przez Moskwę.

—

* Podług gazety *Golos*, Towarzystwo gimnastyczne podniosło obecnie kwestję obmyślenia środków do prędszego i pomyślniejszego **kształcenia nauczycieli gimnastyki**, zwłaszcza dla naszych średnich zakładów naukowych. W tym celu udało się ono do Ministerstwa Oświecenia Publicznego, jak również do zarządu zakładów wojskowo-naukowych i do IV wydziału Własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji, z propozycją zamianowania komisji złożonej z delegatów tych władz, oraz z kilku członków i nauczycieli gimnastyki Towarzystwa pomienionego, dla wszechstronnego roztrząśnięcia kwestji, za pomocą jakich mianowicie środków i w jaki sposób mogą być przysposabiani u nas z powodzeniem nauczyciele gimnastyki posiadający wykształcenie ogólne. Wszystkie władze pomienione okazały wielkie spółczucie dla kwestji podniesionej przez Towarzystwo gimnastyczne i każda z nich wyznaczyła po dwóch delegowanych, którzy mają brać udział w pracach komisji. W tych dniach odbędzie się pierwsze posiedzenie tej komisji, pod prezydencją K. K. Grotta.

—

* **Zebranie nadzwyczajne ziemskie** gubernji **moskiewskiej**, na posiedzeniu z 20 marca r. b., postanowiło polecić urzędowi gubernjalnemu, ażeby przystąpił do oddania szkoły nauczycielskiej ziemstwa moskiewskiego pod zawiadywanie Ministerstwa Oświecenia Publicznego, przyczem osobom urzędującym w szkole, które przejdą na służbę do seminarjum rządowego i pozostawać będą na swoich posadach do chwili oddania szkoły, ma być udzielone wynagrodzenie jednorazowe w wysokości ich płacy półrocznej, niższej zaś służbie udzielonę będą nagrody podług uznania urzędu.

—

* **Z Jurjewa-polskiego** piszą do *Gazety Rolniczej* („Земледѣльч. Газета"): Żniwiarki rozpowszechniają się coraz bardziej w Opolszczyźnie, w gubernji włodzimierskiej. Były one przedmiotem narad na ostatniem posiedzeniu jurjewskiego Towarzystwa gospodarstwa wiejskiego. Rozprawy wielce ożywione doprowadziły do wniosku, że żniwiarki mają wielką doniosłość nawet dla małych gospodarstw, tem bardziej zaś dla większych.

Wszyscy właściciele dóbr, którzy mają żniwiarki Johnstona, chwalą takowe. W gubernji włodzimierskiej, w powiatach: aleksandrowskim, jurjewskim, suzdalskim, włodzimierskim i pokrowskim, znajduje się obecnie 10 żniwiarek Johnstona. Były one czynne podczas żniw zeszłorocznych i żadna z nich nie uległa znaczniejszemu uszkodzeniu, drobne zaś uszkodzenia naprawiał kowal wiejski. Oprócz mocy i wybornej roboty, żniwiarka Johnstona, zdaniem gospodarzy, którzy używali jej, dobra jest pod tym względem, że rżnie, bez znacznej straty w ziarnie, nawet zboże ze złogą.

Na temże posiedzeniu prezes Towarzystwa p. Kałaczew zwrócił uwagę zebrania na niezbędność poprawy koni rasy miejscowej, zwłaszcza zaś roboczych, która to niezbędność bardziej jeszcze daje się czuć ze względu na potrzebę używania maszyn do robót rolnych.

Sekretarz Towarzystwa p. Stromiłow zastanawiał się nad uprawą lnu i nad przemysłem lnianym w gubernji włodzimierskiej. Za podstawę do jego poglądu posłużyły zarówno źródła drukowane, jak głównie te dane, które referent zgromadził podczas ostatniej swej podróży po gubernji. Pokazywał on mapę statystyczną gubernji włodzimierskiej pod względem uprawy lnu i trudnienia się przemysłem lnianym, jak również zebrane przez niego, podczas tejże podróży, próbki rozmaitych gatunków lnu i narzędzia używane do przerabiania takowego.

—

* **W Kownie**, jako centrze konsystowania kompanij i komendy instrukcyjnej pułkowej 111-go pułku dońskiego piechoty, urządzona została, jak donosi *Ruski Inwalid*, herbatnia dla żołnierzy tego pułku, dla ustrzeżenia ich od uczęszczania do szynkowni. Zakład ten składa się z czterech pokojów: sali ogólnej, czytelni, sali bilardowej i bufetu. Do czytania dla żołnierzy prenumerowane są *Cztienje dla soldat* i *Sołdatskaja Bieseda*. Do zabawy służą bilard i arcaby.

Żołnierze pułku są wielce zadowoleni z urządzenia tego zakładu i w chwilach wolnych od zatrudnień służbowych uczęszczają doń chętnie, bawiąc tam do godziny 8½ wieczorem, o której to godzinie zakład zamyka się.

Dla przestrzegania porządku w zakładzie, znajdują się w nim codziennie podoficer dyżurny i jeden żołnierz; oprócz tego czuwa nad porządkiem tamże oficer dyżurny w bataljonie.

W dnie świąteczne dowódca pułku pozwala żołnierzom sprowadzać do zakładu muzykę.

—

* Wydany w tych dniach zeszyt kwietniowy czasopisma *Wojennyj Sbornik* zawiera pogląd na stan i działalność wszystkich wydziałów Ministerstwa Wojny w 1872 roku. Z poglądu tego okazuje się, że w roku pomienionym, kontrole wojsk regularnych wykazywały 28,076 jenerałów, sztabs i ober-oficerów, 732,068 niższych stopni; w dniu zaś 1-m stycznia 1873 roku wojska regularne liczyły 28,394 oficerów i 726,903 niższych stopni. Z pomienionej liczby niższych stopni było: w piechocie 569,476, w kawalerji 62,632, w artylerji 78,208 i w wojskach inżynierji 16,922. Z liczby 519,852 ludzi należąch do wojsk polowych, 265,446 mieszkało w koszarach, 80,807 w domach prywatnych najętych na koszary i 180,326 na kwaterach u obywateli. Liczba żołnierzy zaciągających na wartę zwiększyła się i wynosiła dziennie 596, z powodu złego stanu niektórych aresztów i więzień. W roku 1872 udzielono nagród: 2,478 orderów, 32 znaki honorowe nieskazitelnej służby, 145 znaków odznaczenia dla niższych stopni i nagród pieniężnych w ogólnej sumie 1,217,384 rs. Awansowało za odznaczenie się w służbie: 87 jenerałów, 435 sztabs-oficerów i 626 ober-oficerów.

—

* *Golos* donosi, że w tych czasach oddany został pod zatwierdzenie rządu projekt założenia w Petersburgu **apteki**, pod nazwą **filantropijnej**, która obowiązana będzie wydawać corocznie lekarstwa za 30,000 recept, po cenie nie wyższej jak 25 kop. za każdą, jeżeli nawet wartość ich podług taksy będzie znacznie wyższa, t. j. jeżeli recepta kosztować będzie rubla lub więcej. Takie „recepty filantropijne" mogą być przepisywane dla osób niezamożnych przez każdego z lekarzy praktykujących w stolicy.

—

* **W Odesie** istnieje od grudnia roku zeszłego **dom schronienia dla ubogich**. Jakkolwiek od czasu otwarcia tego zakładu upłynęło mało co więcej jak trzy miesiące, wszelakoż dzięki spółdziałaniu ze strony obywateli miejskich, z których nie jeden ofiarował znaczne sumy, oraz staraniom policmajstra odeskiego, przytułek ten oddał już nie małe usługi miastu i licznym ubogim. Od grudnia 1873 do marca 1874 roku znalazło w tym zakładzie schronienie 96 osób i wpłynęło na jego korzyść 4,963 rs. 80 kop.

—

* **Z Baku** piszą do gazety *Kaukaz*, że miejscowe ajentury handlowe czynią znaczne przygotowania do otwarcia żeglugi na morzu Kaspijskiem. Statki handlowe ładują się i odpłyną na morze w pierwszej połowie kwietnia. W fabrykach nafty w Baku panuje wielka czynność około przyspasabiania tego produktu dla Moskwy i gubernji położonych nad Wołgą.

—

* **Z stanicy Brińkowskiej** piszą do dziennika *Kubańsk. Obłast. Wiedom.*, że przeszło 10 lat nie było ryb, nie tylko w stanicy, dla mieszkańców której rybołóstwo stanowiło prawie jedyne źródło pomyślności, lecz i w najważniejszych punktach rybołownych azowskiego wybrzeża, jako to: w Achtariach, Jasieniach i t. d. Wszędzie zakłady rybackie stały pustkami; właściciele zakładów, doznając corocznie strat porzucili takowe; mieszkańcy stanicy zwrócili się do rolniczej pracy, do której nie nawykli. Ale w roku bieżącym nagle, całkiem niespodzianie w końcu lutego, a szczególniej w marcu, **nadpłynęła ogromna masa ryb do nadbrzeżnych limanów**, a ztamtąd do ujścia rzek. Teraz tysiące rąk znów gorąco wzięło się do rybołóstwa. Codziennie przyjeżdżają i odjeżdżają tysiące fur z pobliskich i nie tak odległych stanic; wielu przyło z Jejska, są także przybysze greсy i żydzi. Na sól ogromny jest popyt. Jeszcze w styczniu można było kupować sól taniej niż za 20 kop. pud, teraz zaś cena jej doszła do 50 kop. za pud.

Przypływ ryb jest tak wielki, że nie ma żadnego sposobu dania sobie z niemi rady. Nie raz zapuszczony włók, z powodu wielkiej ilości ryb nie dochodzi do brzegu o 100 sażeni. Wyładowywują dwa trzy dni, nakoniec brakuje naczyń i nabywców i ryby puszczają napowrót do wody. Tysiące fur codziennie przyjeżdżających nie są w stanie zabrać połowu.

Do obecnej chwili poławiają się wyłącznie szproty, chociaż trafia się i wiele sandaczy; ale rybacy na zasadzie doświadczenia z poprzednich czasów, są pewni, że za szprotami pójdą sandacze, karpie, szczupaki i leszcze.

—

* Dnia 7 kwietnia, o godzinie 8-ej wieczorem, w obrębie miasta Petersburga, **lód** na rzece Newie **ruszył**. O godzinie 9-ej wieczorem, silne parcie kry koło przystani Kałasznikowskiej pozrywało uwiązane do brzegu próżne gabary zbożowe, z tych zaś niektóre kra zaniosła na morze. Na Małej Newce koło mostu Tuczkowa utworzył się zator.

—

* Gazeta *Kaukaz* donosi, że 20 marca, o godzinie 10 min. 45 wieczorem, dało się uczuć w Duszecie, w gubernji tyfliskiej, **trzęsienie ziemi** w kierunku z południa ku północy. W ciągu dwóch sekund słyszano dwukrotnie łoskot podziemny.

—

* Dnia 25 marca padał w **Tyflisie taki śnieg**, jakiego, podług gazety miejscowej, nie bywało za lat poprzednich podczas najsroższej nawet zimy.

O zmianie obowiązującego porządku ustalenia praw dóbr nieruchomych i wprowadzeniu systematu hypotecznego *).

W NN. 68, 70, 79 i 85 *Gońca Urzędowego* za 1870 rok były podane wiadomości o opracowywaniu w oddzielnej, Najwyżej zatwierdzonej przy Ministerstwie Sprawiedliwości komisji hypotecznej projektu ustawy hypotecznej. W artykułach tych były wskazane: ogólne znaczenie systematu hypotecznego, uwarunkowywane przezeń przekształcenia w obowiązujących przepisach o ustaleniu praw do nieruchomości, oraz motywa, na których były oparte główne zasady tego projektu.

Obecnie, kiedy prace Najwyżej zatwierdzonej przy Ministerstwie Sprawiedliwości komisji hypotecznej już zostały doprowadzone do końca i wypracowane przez nią projekta do prawa podlegają rozważaniu Rady Państwa, okazuje się znów możliwem ogłoszenie osnowy tych projektów do praw i wykazanie w krótkości motywów, na mocy których uznano za konieczne zboczyć od pierwotnych zasad.

Obecny artykuł będzie podzielony na części: 1) istota i następstwa ustalenia; 2) hypoteczne władze i bieg czynności hypotecznych; 3) pierwotne ułożenie ksiąg hypotecznych. W każdej z tych części przytoczony tekst artykułów projektów oraz objaśnienia do nich, odpowiednio do wewnętrznngo związku i systematu przyjętego przez komisję hypoteczną.

1) Istota i następstwa ustalenia.

1. Ogólne objaśnienie projektu.

Komisja hypoteczna doszła do tego wniosku, że wprowadzenie u nas systematu hypotecznego wymaga przejrzenia całego istniejącego u nas porządku utrwalenia praw do dóbr nieruchomych. Przystąpiwszy do roztrząśnięcia obowiązujących postanowień w tym przedmiocie, komisja uznała za konieczne dla utrwalenia praw gruntowych i rozwinięcia kredytu gruntowego, w niektórych częściach zmienić je, w wielu rozwinąć i uzupełnić, oraz nadać im formę systematycznie ułożonej oddzielnej ustawy.

Projekta komisji hypotecznej, ściśle odpowiadając Najwyższej woli o rozstrzygnięciu kwestji hypotecznej zarazem odpowiadają istotnym potrzebom życia praktycznego ponieważ obowiązujące przepisy o porządku ustalenia praw do dóbr nieruchomych a w tej liczbie i przepisy ustawy o notarjacie dotyczące sfery i porządku czynności starszych notarjuszów, przedstawiają obecnie przerwy i stanowcze wady, nagląco potrzebujące poprawy.

Komisja uznała za potrzebne ustanowić przedewszystkiem znaczenie, jakie należy nadawać wyrażeniu „systemat hypoteczny"

Pojęcie o *hypotece* nie jest tożsame z pojęciem o *systemacie hypotecznym*. Pod hypoteką, rozumie się wyłącznie osobny sposób zabezpieczania zobowiązań za pomocą zastawu dóbr nieruchomych. Pod *systematem hypotecznym* w rozległem znaczeniu należy rozumieć wyrobioną przez doświadczenie Europy zachodniej teorję o wpisywaniu wszelkich praw do dóbr nieruchomych: prawa własności, prawa zastawu, prawa oddzielnego posiadania, prawa użytkowania z korzyści dóbr i t. p., do oddzielnych książek, z nadaniem podobnemu wpisaniu pewnych następstw, dążących do ustalenia praw gruntowych i do rozwinięcia kredytu gruntowego.

Sama nazwa „systemat hypoteczny", jest w taki sposób nazwą niedokładną, nie wyrażającą jego osnowy. Pochodzenie tej nazwy i dostrzegana w prawodawstwach obcych różnica w pojmowaniu, mają źródło w historji rozwoju praw hypotecznych.

Pojęcie o hypotece, jako o osobnym sposobie zabezpieczania zobowiązań za pomocą zastawu dóbr nieruchomych, ukazało się w prawodawstwie rzymskiem. Pierwotne znaczenie hypoteki zależało na tem że dobra, stanowiące zastaw, zamiast oddania go w posiadanie kredytorowi, miały pozostawać u dłużnika, z nadaniem wierzycielowi rzeczowego prawa do dóbr, prawa do wyłącznego, niezależnego od praw innych osób zaspokojenia z tych dóbr, w razie niezapłacenia długu. Następnie teorja o tej formie zastawu uzyskała rozwinięcie niezależnie od teorji i porządku nabywania prawa własności i innych praw rzeczowych do dóbr nieruchomych.

Według pojęć rzymskich, przechodzenie własności gruntowej dokonywało się za pomocą prostego oddania w posiadanie czyli tradycji, opartej na prawnem wyrażeniu woli. Ta teorja przeszła do wszystkich prawodawstw, które przyswoiły sobie w ogóle prawo rzymskie. Tymczasem teorja o hypotece, z konieczności wysunęła inną zasadę do ustalenia tego prawa. Ukazała się potrzeba osobnych książek, gdzieby wpisywało się ustanowienie hypoteki na dobrach i wyrobiła się zasada, według której hypoteka ustala się nieinaczej, jak przez wpisanie do księgi hypotecznej. Przepisy dotyczące wpisania hypoteki w oddzielnych księgach i prawnych następstw takiego zapisania, powoli ułożyły się w regularny systemat, nazywający się w prawodawstwach, na których mocniej niż na innych odbił się wpływ prawa rzymskiego—*systematem hypotecznym*.

W Niemczech teorja o hypotece uzyskała samoistny rozwój. Według dawnego germańskiego zwyczaju, wszystkie tranzakcje w przedmiocie dóbr nieruchomych dopełniały się przed sądem. Prawo rzeczowe do nieruchomości, według pojęć germańskich ustanowiało się za pomocą publicznego oświadczenia przed sądem o przejściu prawa. Podobne publiczne oświadczenie o przejściu prawa rzeczowego zapisywało się do protokułu. Zbiór protokułów nazywał się księgą ziemską. Do ksiąg ziemskich zapisywały się *wszelkiego rodzaju tranzakcje* w przedmiocie dóbr nieruchomych, w tej liczbie *o ustanowieniu hypoteki* na dobrach nieruchomych. Z biegiem czasu wyrobił się regularny systemat prowadzenia ksiąg ziemskich dla zapisywania, tak praw własności, jak i innych praw rzeczowych do dóbr nieruchomych. Podobne księgi ziemskie, w niektórych miejscach, pod wpływem tradycij rzymskich, zaczęto nazywać księgami hypotecznemi; w innych miejscowościach nie otrzymały tej nazwy.

W taki sposób utworzyły się zasady dwóch odmiennych systematów wpisywania tranzakcij w przedmiocie dóbr nieruchomych, które zaczęły być rozumiane pod wspólną nazwą *systematu hypotecznego* pomimo zasadniczej różnicy pomiędzy niemi. *Jeden systemat* obejmuje wyłącznie wpisywanie tranzakcji o ustanowieniu hypoteki na dobrach nieruchomych; *drugi — wszelkiego rodzaju tranzakcij*, dotyczących nieruchomości. *Pierwszy* nie dotyczy wcale teorji o nabywaniu i ustaleniu prawa własności i innych rzeczowych, oprócz hypoteki, praw do nieruchomości. *Drugi* prawie jest tożsamy z tą teorją, ponieważ osnowa jego sprowadza się do tej zasady, według której wszelkiego rodzaju prawa rzeczowe do nieruchomości, w tej liczbie i hypoteka, ustalają się nie inaczej, jak za pomocą wpisania do księgi ziemskiej lub hypotecznej.

Prawodawstwa, które przyswoiły sobie pojęcia rzymskie o przechodzeniu prawa własności i innych praw rzeczowych do nieruchomości, zbiegiem czasu poddały się wpływowi zasad germańskich. Życie praktyczne wskazało konieczność przyjęcia systematu wpisywania tranzakcij w przedmiocie dóbr nieruchomych. Ztąd powstała teorja o tak zwanej *transkrypcji* aktów.

Osnowę tej teorji stanowiło to, że tranzakcja w przedmiocie dóbr, będąc ważną pomiędzy stronami, otrzymywała moc względem osób trzecich dopiero od czasu wpisania jej do oddzielnej księgi. Przepisy o *transkrypcji* aktów utworzyły oddzielny systemat, który rozwinął się obok *systematu hypotecznego* tam, gdzie ten ostatni obejmował tylko ustanowienie hypoteki na dobrach nieruchomych. W tych zaś miejscach, gdzie wcześnie zaszczepiła się germańska zasada wpisywania, tam widocznie, potrzebom które wywołały konieczność transkrypcji, odpowiadał całkowicie systemat wpisywania w ogóle wszystkich tranzakcij w przedmiocie dóbr nieruchomych do ziemskich ksiąg hypotecznych. (*D. c. n.*).

*) Artykuł ten wzięty jest z *Gońca Urzędowego*.

TELEGRAMY

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Petersburg, 14 (26) kwietnia. Przy podpisach na drogę żelazną nadwiślańską, Kronenberg złożył 62 miljony rubli i Bloch 42 miljony rubli.

Berlin, 25 kwietnia. Parlament przyjął w trzecim odczycie, znaczną większością, prawo prasowe, jak również projekt do prawa w przedmiocie nielegalnego pełnienia obowiązków przez osoby duchowne.

Berlin, 26 kwietnia. Parlament zamknięty został dziś w południe przez cesarza. W mowie tronowej powiedziano, że przyjęcie prawa o organizacji armji, jest rękojmią bezpieczeństwa ojczyzny i pokoju w Europie. Kompromis co do tego prawa nastąpił w przekonaniu, że kraj uzna niezbędność legalnej podstawy rozpraw nad budżetem wydziału wojny. Mowa tronowa kończy się wynurzeniem przeświadczenia, że pomyślny rozwój Niemiec jest rękojmią pokoju europejskiego.

Zabern w Alzacji, 25 kwietnia. Tutejszy sąd krajowy skazał dziś zaocznie biskupa z Nancy, za skłonienie proboszcza z Lischeim do odczytania listu pasterskiego, na dwa miesiące więzienia w twierdzy.

Paryż, 25 kwietnia. Gazeta „La Presse" zapewnia, że dzięki interwencji mocarstw, zajście pomiędzy Portą i p. Lesseps'em jest na drodze do załatwienia. Grupa wyborców w Nicei wzywa deputowanego Piccon'a do podania się do dymisji.

Belgrad, 26 kwietnia. Proklamacja zawiadamia o podróży księcia do Konstantynopola. Władza rejencyjna powierzona została radzie ministrów. Wyjazd księcia nastąpi jutro.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Ostatnie posiedzenie komisji nieustającej w Wersalu, było mało interesujące. Nie było tam mowy o okólniku p. Depeyre, a tem samem i o siedmioleciu. Samo tylko zajście pomiędzy prezesem rady jeneralnej w Marsylji a prefektem departamentu Bouches-du-Rhône było przedmiotem tego posiedzenia. Na zapytania uczynione w tym przedmiocie rządowi, ten odpowiedział, iż rada stanu zajęła się tą sprawą. Nie trudno też jest przewidzieć wyrok jaki wyda ten sąd administracyjny—przyzna on pewnie słuszność prefektowi, a winę przypisze panu Labadié—gdyż w istocie zdrowe ocenienie i samego faktu i zasad w tej sprawie, nie prowadzi do innego jej rozstrzygnięcia. Wprawdzie przywilej prezesa rady jeneralnej do trzymania policyjnego nadzoru w sali obrad nie ulega zaprzeczeniu, lecz z drugiej znów strony jest rzeczą pewną, iż pretensja ze strony p. Labadié do wezwania wprost od siebie pomocy siły zbrojnej, zamiast sprowadzenia jej przez pośrednictwo władzy wykonawczej, prowadzi do nieprzypuszczalnego zgoła pomięszania atrybucij władz. Przyznać jednak należy, a uwaga ta może się zastosować i do większej liczby starć zaszłych pomiędzy

radami jeneralnemi a administracją, że sama prawica w Zgromadzeniu Narodowem, uczyniła takie zajścia nieuniknionemi prawie, przysądzając Zgromadzeniom departamentalnym, w prawie przyjętem w roku 1871, władzę wkraczającą w atrybucje władz wykonawczych. Ponieważ w owej epoce stronnictwo to posiadało większość we wszystkich prawie radach, mniemało przeto, iż działa na swoję korzyść umieszczając te rady po nad prefektami, którzy wówczas byli stronnikami p. Thiersa. Obecnie położenie zmieniło się wprost przeciwnie—prefekci bowiem są oddani całkiem prawicy, gdy tymczasem rady a przynajmniej wiele z pomiędzy nich, nie są przychylne temu stronnictwu izby. Z tąd powstała ciekawa zamiana ról pomiędzy prawicą a lewicą w zgromadzeniu; monarchiści którzy przed trzema laty nalegali o przyznanie zgromadzeniom departamentalnym władzy przesadzonej, chcą im dziś odjąć takową a republikanie, którzy wówczas opierali się takiej tendencji większości izby, pierwsi dziś popierają uświęcenie jej prawne, które otrzymała pomimo ich oporu.

---

* Wznowienie kroków wojennych przez marszałka Serrano, powtórnie zostało odłożone i dopiero w zeszłą sobotę miał nastąpić atak rzeczywisty. Opóźnienie to spowodowane zostało przez powolność nieprzewidzianą, z jaką organizowano korpus armji przeznaczony pod dowództwo marszałka Concha, a może i z przyczyny konieczności przeniesienia rannych do Santander, przed rozpoczęciem zaczepnego marszu. Mnóstwo żołnierzy zachorowało w skutek huraganów panujących w przeszłym tygodniu i z przyczyny niedostatku przedmiotów potrzebnych do zabezpieczenia zdrowia wojska obozującego pod gołem niebem. Znaczna liczba parowców przybyła we wtorek wieczorem do Santander, wioząc żołnierzy chorych na gorączkę a przeto niezdolnych czasowo do pełnienia służby. Z tego powodu siły księcia de la Torre zmniejszyły się nieco, chociaż i karliści podlegali tym samym niedogodnościom, co znowu wyrównałoby liczebny pomiędzy stronami stosunek. Z tem wszystkiem jednak, jeśli można wierzyć zapewnieniom korespondenta *Timesa*, to żołnierze pretendenta mniej ucierpieli od deszczu i od zimna, gdyż mieszkańcy tych okolic z większą daleko gorliwością udzielali im pomocy niż wojskom republikańskim. Inni korespondenci utrzymują wprost przeciwnie znowu. Tenże sam korespondent w liście do *Timesa* zapewnia, iż marszałek Serrano, powierzając ważne dowództwo marszałkowi Concha i naznaczając mu w armji północnej stanowisko prawie równe własnemu, uczynił to z tą ukrytą myślą, ażeby w razie niepowodzenia złożyć główną odpowiedzialność na tego weterana domowych wojen w Hiszpanji. Przypuszczenie takie jest bardzo możliwe, lecz ma ono także i wprost przeciwną stronę i nastręcza na myśl wypadek, którego z uwagi spuszczać nie można—a który może być niebezpiecznym w skutkach dla księcia de la Torre. Jeżeli bowiem marszałek Concha został przypuszczony do podzielania odpowiedzialności z marszałkiem Serrano w razie doznania porażki, to oczywiście będzie on również dzielił z nim i sławę ze zwycięztwa w razie odniesienia takowego, a wówczas rzeczy mogą przybrać taki obrót, że chwała za zwycięztwa spłynie głównie na dowódzcę nowego korpusu wojska. Czy w takim razie gwiazda księcia de la Torre nie zblednie cokolwiek i czy z powodu że marszałek Concha jest znanym stronnikiem Don Alfonsa, sprawa alfonsistów nie zyska więcej na pokonaniu karlistów niż sprawa republikańska? Są to wprawdzie tylko proste przypuszczenia, nad któremi w tej chwili nie wypada zatrzymywać się długo, lecz osobistość Manuela Concha jest bardzo wydatna a rola jaką mu przeznaczono stawia go na miejscu tak widocznem, iż wolno jest już w tej chwili przewidywać możliwe następstwa z powodu jego powrotu na scenę działań politycznych.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 23 kwietnia.* Prawie cała prasa paryzka żąda jednomyślnie, ażeby Piccon, deputowany departamentu Alp morskich wykluczonym został z zgromadzenia narodowego z powodu mowy, jaką miał na bankiecie akcjonarjuszów towarzystwa drogi żelaznej z Nicei do Cuneo. Niektóre dzienniki wynurzają nawet zdanie, iż p. Piccon powinien być ścigany na drodze sądowej.

* *Monachjum, 25 kwietnia.* Podaną niedawno wiadomość o oświadczeniu się właściwej komisji ministerjalnej za zaprowadzeniem ślubów cywilnych w Bawarji, należy sprostować o tyle, że pomienionej komisji powierzonem było tylko zbadanie kwestji, czy przyjęte przez sejm prawo w przedmiocie ślubów cywilnych w Bawarji, mogłoby być przeprowadzonem.

* *Wiedeń, 23 kwietnia.* Izba panów rozpoczęła dziś obrady nad projektem do prawa w przedmiocie składek na fundusz kościelny. Przy obradach jeneralnych, książę Lobkowicz i i kardynałowie Rauscher i Schwarzenberg występowali przeciwko, bar. zaś Hein na korzyść przyjęcia pomienionego projektu do prawa. Minister wyznań, Stremayer w obec wywodów obu kardynałów uwydatniał, iż rząd usiłował kilkakrotnie doprowadzić do porozumienia się z biskupami co do punktów, stanowiących główną treść pomienionego prawa, lecz wszelkie usiłowania w tym względzie pozostały bez rezultatu i biskupi do ostatniej chwili przedstawiali tego rodzaju wnioski, iż rząd uznał za stosowne odpowiedzieć na nie obecnem prawem. Zresztą ten projekt do prawa nic ma na względzie żadnych środków konfiskaty, lecz przeciwnie, rzecz idzie głównie o polepszenie materjalnego bytu niższego duchowieństwa, zajmującego stanowiska pasterzy duchownych. Izba panów postanowiła 66 głosami przeciwko 20 przystąpić do obrad szczegółowych nad wspomnionym projektem do prawa.

* *Wiedeń, 24 kwietnia.* Izba panów ukończyła dziś obrady szczegółowe nad projektem do prawa w przedmiocie składek na pokrycie potrzeb duchowieństwa katolickiego i przyjęła w końcu samo prawo podług zaproponowanej przez komisję redakcji. Tak samo względem pierwszego projektu do prawa wyznaniowego w przedmiocie zewnętrznych stosunków prawnych kościoła katolickiego, pomiędzy izbą panów i izbą deputowanych nastąpiła zgoda.

* *Wiedeń, 24 kwietnia.* Otrzymana przez *Neue Freie Presse* depesza z Aten donosi, iż rząd tamtejszy odrzucił żądanie posła tureckiego, ażeby znalezione przez badacza starożytności, p. Henryka Schliemana rozmaite przedmiota starożytne w miejscu gdzie znajdowała się, jak mniemają, dawniejsza Troja, zostały zasekwestrowane z powodu, że rząd turecki rości sobie prawo do takowych.

* *Madryt, 23 kwietnia.* Podług doniesienia urzędowej *Gazeta*, z baterij wojsk rządowych rozpoczęto wczoraj lekki ogień przeciwko stanowiskom karlistowskim pod Bilbao, na który karliści odpowiadali tylko ogniem karabinowym. Nie osiągnięto rezultatu po żadnej stronie.—Wiadomość, podług której dowódzca karlistowski, Santes, aresztowany został przez własnych żołnierzy, potwierdza się. — Jenerał-kapitanem wysp filipińskich zamianowany został Malcanto.

* *Madryt, 24 kwietnia.* Podług doniesienia z widowni wojny, karliści wypuścili wszystkich swych jeńców na wolność.

* *Bukareszt, 24 kwietnia.* Ogłoszony dziś dekret książęcy zwołuje izby na 7 maja, na nadzwyczajną jednomiesięczną sesję.

---

* Dnia 17 kwietnia był **dzień urodzin Thiersa.** Były prezydent rzeczypospolitej skończył 77 lat wieku. W hotelu Bagration miał miejsce z tego powodu wielki obiad. Rano Thiers otrzymał od wschodnich departamentów Francji kilka bukietów i pism winszujących.

---

* Podług doniesień z Paryża z dnia 16-go kwietnia, **Guizot jest mocno słaby:** nie ma on apetytu i śpi około dziesięciu godzin dziennie, nie czując się mimo to silniejszym.

---

* Znany pisarz i były recenzent teatralny dziennika *Journal des Débats*, **Jules Janin**, podług doniesień z Paryża, z dnia 16-go kwietnia, niebezpiecznie **zachorował.**

---

* **Zwłoki Livingstona przybyły** 15-go kwietnia, do Londynu z Southampton, oddzielnym pociągiem, o godzinie 4-ej po południu. Trumna odwiezioną została do lokalu królewskiego Towarzystwa Jeograficznego, na Sevil-Row i niezwłocznie przystąpiono do obejrzenia ciała przez sir Wiljama Ferguson, w obec doktorów Circk'a i Lawdona, byłego lekarza zmarłego, oraz jego osobistego przyjaciela, pastora Moffat, pastora Whellera i p. Whebb. Trup znacznie był rozłożony; lecz przełamanie kości lewej ręki, pozostałe niezrosłem po ukąszeniu przez lwa, czemu Livingston uległ przed trzydziestu laty, dowiodło niewątpliwie, że są to zwłoki znakomitego podróżnika.

---

* **Samobójstwo hrabiego Gołuchowskiego.** Z Innsbrucku tameczne dzienniki donoszą pod datą 21-go b. m. co następuje: „Na pierwszem piętrze domu Nr. 88, przy placu miejskim, mieszkał hrabia Stanisław Gołuchowski, student prawa, trzeci z dzieci hrabiego Agenora Gołuchowskiego, c. k. namiestnika w Galicji. Powrócił on w niedzielę z podróży feryjnej wielkanocnej z Włoch. W poniedziałek po południu pozwolił swemu służącemu wyjść do godziny wpół do 6-ej, poczem udał się jeszcze do kawiarni Grabhofer. O godzinie 5-ej powrócił do swego mieszkania i własnowolnie położył koniec swemu 21-letniemu życiu, przez wystrzał z maleńkiego rewolweru. Kula wielkości grochu przeszyła serce, pozostało jednak nieszczęśliwemu jeszcze tyle czasu, iż z fotelu, na którym spełnił czyn smutny, przeszedł do łóżka. Rewolwer leżał na sofie. Huk, zrządzony przez broń minjaturową, był tak cichy, że nikt w domu nie zwrócił na strzał uwagi. Służący młodego hrabiego, murzyn nazwiskiem Giacomo Abdallah, pierwszy znalazł swego pana w łóżku. Ponieważ rana postrzałowa nie pozostawiła żadnego śladu krwi, przeto Giacomo sądził, że pan jego zemdlał i pobiegł po doktora, który sprawdził następnie zgon. Zdaje się, że zwyczaje złotej młodzieży wielkich miast doprowadziły tego godnego pożałowania młodzieńca do tak rozpacznego kroku. Na wiadomość o tem nieszczęściu, ludzie oblegali prawie dom aż do wieczora, a niedyskretna ciekawość publiki zaszła tak daleko, że musiano dla zasłonięcia się od niej postawić w domu straż policyjną. Zmarły zostawił list do ojca i do księcia Esterhazy'ego. Ostatni list ma zawierać wyrazy: „Otrzymuję w tej chwili znak, który mnie do tego kroku skłania." Na zasadzie opinji lekarskiej, wczoraj odbył się pogrzeb kościelny.

---

* **Budowle w Rzymie.** Ruch budowlany wre w Rzymie, lecz nowe budowle nie odznaczają się pięknością, a stawianie ich niekiedy przynosi uszczerbek staremu Rzymowi. I tak: na miejscu prześlicznego ogrodu Massami idzie teraz droga żelazna; przeprowadzono proste, nudne ulice, z pięciopiętrowemi domami. Zburzono także ogród kwirynalski, aby zrobić miejsce na budowę mennicy.

---

* Podług doniesień *Vossische Zeitung*, w Nowym Jorku 15 marca odbył się **ślub** znanej śpiewaczki **Pauliny Lucca**, z baronem Walhofen.

---

* **Zebranie utworów starożytnej literatury arabskiej.** Korespondent gazety *Deutsche Allgemeine Zeitung* donosi, że mnóstwo sławnych utworów starożytnej literatury arabskiej, znajdujących w rozmaitych częściach Egiptu, obecnie, z rozkazu Khediwa zostały zebrane w bibliotece ministerstwa oświecenia narodowego w Kairze. W bibliotece tej znajduje się większa część ważniejszych płodów literatury europejskiej, szczególnie odnoszących się do Egiptu, a do nich przyłączoną została w ostatnich czasach kolekcja starożytnych kopij koranu, oraz innych utworow arabskich. Najdawniejszy odpis koranu—odpis Haafara, napisany jest w 720 r. po nar. Chr. literami czarnemi, czerwonemi i złotemi, na skórze gazelli, długiej 34 centim, a szerokiej 23 centim. Większa część rękopismów wywiezioną została z meczetów, mimo oporu ulemów. Bibljoteka znajduje się pod zarządem uczonego niemieckiego Sterna, który towarzyszył egiptologowi profesorowi Ebersowi, w jego ostatniej wycieczce naukowej po Egipcie.

---

* **Drzewo chinowe.** Dzieniki lekarskie angielskie donoszą o nader pomyślnym rozwoju kultury drzewa chinowego w Indjach. Same plantacje rządowe w Nelgerri, zawierają już do trzech miljonów drzew. Godnem jest uwagi, że drzewa chinowe, sztucznie hodowane w Indjach, daleko więcej zawierają w sobie chininy, aniżeli dziko rosnące w Peru. W roku bieżącym spodziewają się wysłać do Anglji nie mniej jak 20,000 funtów kory.

---

* **Nowy sposób amputacji.** W gazecie *Ruski Mir* donoszą, że ostatniemi czasy w klinice chirurgicznej med.-chir. akademji w St. Petersburgu, w obec studentów, zastosowywany jest z świetnem powodzeniem, przez profesora N. W. Sklifasowskiego, przy odejmowaniu członków, nowy sposób, zaprojektowany za granicą przez profesora Esmarch'a (z Kiel). Sposób ów ma za sobą tę korzyść, że przy dokonywaniu amputacji wielkich członków, jak naprzykład górnych i dolnych kończyn, nie wylewa się ani kropla krwi, i operowany, tym sposobem, uwolniony jest od następstw, które zwykle zjawiają się po znacznej utracie krwi, nieuchronnej przy wszelkiej większej operacji.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* Pod względem zamiłowania do widowisk magicznych, publika nasza coraz bardziej staje się wymagającą. Nikt dziś nie wierzy w posłuszeństwo sił nadprzyrodzonych i czarnoksiężników władających niemi na zawołanie; cuda opowiadane o Pinettim coraz mniej znajdują łatwowiernych, połykanie szpad i bagnetów spowszechniało, doszło nawet do tego, że magji i prestydygitacji za opłatą nauczają, niemniej przeto widowiska tego rodzaju znajdują zwolenników, ilekroć produkcje takowych dokonywane są z talentem i biegłością, nabycie której w stopniu pożądanym, ze wszystkich sztuk scenicznych do najtrudniejszych bezwątpienia należy.

Dowody takiego właśnie talentu i takiego kunsztu dał nam p. A. Kahne w dniu wczorajszym na widowisku swem w teatrzyku Tow. Dobroczynności, w obec licznie zgromadzonej publiki. Bo też p. A. Kahne nie jest obcy nam ani z pochodzenia, gdyż jest to nasz ziomek, ani ze swych produkcij, gdyż w roku 1867 nader szczęśliwie współzawodniczył z kilkoma magikami, jacy podówczas zgromadzili się w Warszawie. Ma też oddzielną właściwą sobie metodę produkowania swych sztuk, których posiada bogaty i urozmaicony repertuar. Wolen będąc blagi i przesady właściwej magikom pospolitym, z taką spokojnością zamienia jajecznicę w kwiaty, pieniądze w ogromny kamień, kapelusz napełnia rublami znajdywanemi w rąbkach szat widzów lub innych miejscach, w których nikt pieniędzy a tem bardziej ważnych rubli nie nosi, i wiele innych nader udatnych i zajmujących czynności dopełnia; jakby chodziło o rzeczy tak zwykłe, jak np. zjedzenie kawałka chleba z masłem lub coś podobnego, podczas swych operacij z równąż powagą czyni dowcipne spostrzeżenia i uwagi, które wpływają pomyślnie na dobre usposobienie widzów, nie mało przyczyniając interesu widowisku. Zdaje się więc, że p. A. Kahne niepłonnie liczyć może u nas na niepospolite powodzenie, i że następne widowiska jego niemniej uczęszczane i dobrze przyjmowane zostaną jak i pierwsze. Z przyjemnością też, dajemy mu niniejszem zasłużone co się zowie poparcie.

Warszawa dnia 15 (27) kwietnia.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę,—*w teatrze wielkim:* **Widowisko bezpłatne:** balet **Córka źle strzeżona; Hymn narodowy;**—*w teatrze rozmaitości:* dramat **Czarne djabły;** we czwartek,— *w teatrze wielkim:* opera **Faust,**—(występ panny Braciszewskiej);—*w teatrze rozmaitości:* komedje **Akrobata; Emancypowane;** w piątek,—*w teatrze wielkim:* trajedja **Romeo i Julja;** w sobotę, —*w teatrze wielkim:* opera **Cyrulik Sewilski,** — (występ panny Braciszewskiej); — *w teatrze rozmaitości:* komedja 1-y raz, **Pozytywni;** w niedzielę,—*w teatrze wielkim:* balet **Meluzyna;**— *w teatrze rozmaitości:* komedja **Pozytywni.**

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w poniedziałek, trajedja w 5-u aktach (akt 1-y i 4-ty w dwóch obrazach), **Mazepa.** —Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, we wtorek, opera **Violeta,**—(występ panny Braciszewskiej). — *Wczoraj*, było osób 496.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Jutro*, we wtorek, komedje **Biały gwoździk; Na ulicy; Posażna jedynaczka.** —Początek o godzinie 7 i pół. —*Wczoraj*, było osób 486.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś*, w poniedziałek, o godzinie 8-ej wieczorem, odbędzie się **Koncert** na korzyść *Romualda Zientarskiego*, b. Nauczyciela muzyki w Instytucie Głuchoniemych i Ociemniałych, kompozytora wielu utworów muzycznych, przeważnie religijnych, ze współudziałem pani Bronisławy Dowiakowskiej, pp. Daniela Filleborna, Wł. Górskiego, Aleksandra Zarzyckiego dyrektora Towarzystwa Muzycznego, oraz orkiestry Teatru wielkiego.—Program: 1. Uwertura, H. Marschnera,—wykona orkiestra teatru wielkiego; 2. a) Kawatina, J. Raffa, b) Dwa Mazurki, H. Wieniawskiego,—wykona p. Górski; 3. Arja z op. „I Lombardi," Verdiego,—wyk. pani Dowiakowska; 4. Symfonja z B. dur N. 40, Haydna: Allegro, Adagio, Menuetto, Presto, instrumentowana przez Fr. Stevich, wykona orkiestra teatru wielkiego; 5. Gondoljer, barcarolla, Fr. Stevicha,—wykona p. Filleborn; 6. Wielki polonez z Es dur op. 22, Fr. Chopina, (z towarzyszeniem orkiestry teatru wielkiego), wykona p. Al. Zarzycki.—Orkiestrą dyrygować będzie p. Fr. Stevich.—NN. 2 i 5 akompanjować będzie na fortepjanie p. Kratzer.— Bilety po cenie rs. 2 k. 5 w pierwszych 4-ch rzędach, po rs. 1 k. 55 w 5-u następnych i bocznych, po rsr. 1 kop. 5 w 4-ch ostatnich i bocznych i po kop. 75 na miejsca nienumerowane, nabywać można w kasie przy wejściu do Resursy Obywatelskiej.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

W SALI WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI (na Krakowskiem-Przedmieściu). — *Pojutrze*, we środę, **Przedstawienie** magika i prestidigitatora *Kane*. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$ wieczorem.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie*, **Koncert słynnych śpiewaków** z Pesztu, p. *Mutzbauer* z córką swą panną *Rozą* oraz panny A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza.— Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny $11\frac{1}{2}$ do $12\frac{1}{2}$, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Andrejew.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter.*
W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do $11\frac{1}{2}$ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne—Dr *Stankiewicz*.

Choroby wewnętrzne—Dr *Obrębski*.

---

* W dniu 14 (26) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 85, wyzdrowiało 54, umarło 7, pozostało 1626 (mężczyzn 802, kobiet 824), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 160, kobiet 175.

Przyjechał: — Rzeczywisty radca stanu *Sołtanowski*, z Płocka.

Wyjechali: — Jenerał-lejtnant *Sobolewski*, i fligieladjutant pułkownik *Orżewski*, do St. Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 15 (27) Kwietnia 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . . 100 Tal. . . .	2 m.	108		107	70
„ . . . . „ . . .	8 d.	107	85	107	55
Gdańsk . . . „ „ . . .	2 m.	107	$92\frac{1}{2}$	107	$62\frac{1}{2}$
Hamburg . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1Ft. Szter. . .	3 m.	7	25	7	23
„	kr. ter.	7	26	7	24
Paryż . . . . 300 Frank . . .	10 d.	87	15	86	85
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	—	—	—	—
„ . . . à vista . . .		96	80	96	45
Petersburg . . 100 Rsr. . . .	3 m.	—	—	—	—
„ . . . . „ „ . . .	3 d.	100	—	—	—
Moskwa . . . „ „ . . .	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	145	50
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		89	—	88	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		—	—	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		112	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu . .		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		93	35	93	5
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	45	—	—
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . . .		92	10	91	80
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		88	—	87	70
„ „ „ II Serja . .		87	20	—	—
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		78	50	78	20
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		97	—	96	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		165	—	—	—
ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .		162	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		101	50	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $36\frac{2}{3}$.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. $70\frac{15}{18}$.

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.—k. $33\frac{1}{3}$.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. $43\frac{1}{18}$.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 60.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 2399.

MY ALEXANDER II.

Cesarz Wszech Rosji Król Polski
& & &

wiadomo czynimy iż,

Trybunał Handlowy w Warszawie,
w Imieniu Naszem
wydał wyrok następujący:

Obecni:
Umieniecki Prezes
Kremky } Sędziowie
Meyer

Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 11 (23) Kwietnia 1874 roku.

(podpisano) Umieniecki Prezes.
(—) Andrychiewicz Podpisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu podania Teodora Jewieckiego, Radcy Kollegialnego, w dniu 10 (22) b. m. i r. zaniesionego, w którem tenże przedstawia: iż Antoni Górski handel win i towarów kolonjalnych w Warszawie przy ulicy Podwal pod N. 9 utrzymujący i tamże zamieszkały, zaciągnąwszy od niego do wexlu daty 3 Stycznia r. b. sumę rs. 300, takowej mimo upływu terminu wypłaty, pozyskanego przeciwko niemu wyroku daty 1 (13) Kwietnia 1874 r. zasądzającego też sumę i rozwiniętej exekucji Sądowej nie zaspokoił, oprócz tego dopuścił przeciwko sobie licznych procesów, a stąd że Górski stał się niewypłacalnym, i dla tego żąda ogłoszenia jego upadłości

Zważywszy:

że skoro Górski długu rs. 300 do wexlu daty 3 Stycznia 1874 r. mimo upływu terminu wypłaty i skazania go wyrokiem daty 1 (13) b. m. i r. do zapłacenia takowego, nie zaspokoił Jewieckiemu a według wokandy spraw w Trybunale Handlowym tutejszym toczących się dopuścił przeciwko sobie licznych procesów, więc stał się niewypłacalnym swoim wierzycielom; w takiem zaś położeniu rzeczy z zasady art. 437, 449 i dalszych K. H. upadłość jego ogłosić i stosowne rozporządzenia wydać należy.

„dla tego"

Trybunał Handlowy w Warszawie,

Upadłość Antoniego Górskiego, handel win i towarów kolonjalnych w Warszawie przy ulicy Podwal pod Nr. 9 prowadzącego i tamże zamieszkałego ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem 4 Kwietnia r. b. jako datą wymagalności wekslu na rs. 300 Teodorowi Jewieckiemu wystawionego, określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Górskiego należącego pod powyższym numerem lub gdzie bądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do dopełnienia tego Podsędka Wydziału I deleguje. Kuratorami upadłości Stanisława Próchnik Patrona i Teodora Jewieckiego, Radcę Kollegjalnego, mianuje, na Sędziego Komisarza Władysława Kremky Sędziego Trybunału przeznacza. Osobę upadłego Górskiego przez oddanie go pod dozór policyjny zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rs. 3 jako w obiekcie niepewnym tymczasowie ustanawia i opłatę takowego na massę wkłada. Mocą tego w I Instancji pod tymczasową egzekucją, mimo opozycji i apelacji wydanego wyroku, zawieszenie którego na tablicy Trybunału, i podanie go do Dziennika Warszawskiego, gazety Sądowej i Handlowej, Kuratorom poleca.

(podp.) Umieniecki Prezes.
W. Andrychiewicz Podpisarz.

Zalecamy i rozkazujemy etc.

Za zgodność tego głównego wyciągu wyroku ze swym oryginałem na papierze zwyczajnym spisanym w aktach Trybunału Handlowego znajdującym się świadczę i Kuratorom wydaję.

w Warszawie d. 11 (23) Kwietnia 1874 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego
(podp.) Andrychiewicz.

N. D. 2353. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż pożyczka Towarzystwa obciążająca dotychczas niepodzielnie dobra Braki i Złota w powiecie Sochaczewskim położone, w sumie rsr. 24,950, ma w przyszłości obciążać niżej wymienione realności, w stosunku następującym:

a) Dobra Braki w sumie rs. 12,650.
b) Dobra Złota w sumie rs. 12,300.

Zarzuty jakie przeciwko powyższemu rozdziałowi pożyczki czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodniu 4-ch licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1874 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
Pisarz, Słowikowski.

N. D. 2354. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż pożyczka Towarzystwa obciążająca dotychczas niepodzielnie dobra Wola Adamowa w powiecie Włocławskim położone w sumie rs. 14,300, ma w przyszłości obciążać niżej wymienione realności, w stosunku następującym:

a) Dobra Wola Adamowa w sumie rs. 10,700.
b) Dobra Nowiny w sumie rs. 3,600

Zarzuty jakie przeciwko powyższemu rozdziałowi czynione być mogą przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1874 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
Pisarz Słowikowski.

N. D. 2352. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa, mające obciążać pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej zamieszczonych a mianowicie:

1. Dobra Ostrołęka lit. A, B, w powiecie Łowickim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 23,550.

2. Dobra Pilica, w powiecie Górno-Kalwaryjskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 22,000.

3. Dobra Stara Warka, w powiecie Górno-Kalwaryjskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 29,500.

4. Dobra Suchodębie, w powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 47,500.

5. Dobra Łanięta, w powiecie Kutnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 46,500.

6. Dobra Wilcza Góra, w powiecie Grójeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 24,300.

7. Dobra Osse, w powiecie Brzezińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 17,500.

8. Dobra Chynowska Wola, w powiecie Górno-Kalwaryjskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 50,000.

9. Dobra Wola Cygowska, w powiecie Radzymińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 14,350.

10. Dobra Czaple, w powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 20,900.

11. Dobra Maławieś, w powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 13,550.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4, licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 13 (25) Kwietnia 1874 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
Pisarz, Słowikowski.

N. D. 2351. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Podaje do wiadomości, że od transportów broni przewożonych w bezpośredniej Kommunikacji tranzytowej przez całą przestrzeń tejże Drogi Żelaznej, od Warszawy (Pragi) do Brześcia, w ilości niemniejszej jak 40,000 pudów w ciągu roku jednego, licząc od dnia 23 b. m., pobieraną będzie opłata podług zasad klassy *A.* taryffy tranzytowej.

Warszawa d. 24 Kwietnia 1874 r.
1—3.

N. D. 2346. Syndycy masy upadłości A. H. Glücksman w Zgierzu.

W zastosowaniu się do art. 502 K. H. wzywają wszystkich wierzycieli rzeczonej masy, aby w ciągu dni 40, bądź osobiście bądź przez pełnomocników przed Syndykiem Patronem Wilmanem w Warszawie pod № 9 przy ulicy Twardej, stawili się celem wyjaśnienia jakiej sumy są wierzycielami i aby tytuły swych wierzytelności, temuż Syndykowi wprost lub na ręce W. Andrychewicza Podpisarza Trybunału Handlowego w Warszawie pod № 549 przy ulicy Długiej jako w miejscu urzędowania złożyli. Z czego udzielonem zostanie pokwitowanie.

Warszawa i Ozorków d. 10 (22) Kwietnia 1874 roku.
Juljan Wilman, Patron.
Karól Schlösser.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 2321. Obrońca Prokuratorji w Królestwie Polskiem przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.

Po Teodorze Myszkiewiczu mieszkańcu Miasta Kalisza w dniu 7 Stycznia 1848 r. bezdzietnie i beztestamentowo zmarłym, pozostał się spadek wakujący, składający się z sumy rs. 51 k. 30 w Banku Polskim deponowanej.

Stosownie do postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1872 r., wzywam osoby interesowane do spadku tego oraz sukcesorów zmarłego Teodora Myszkiewicza, ażeby się w ciągu 6 miesięcy od daty I publikacji tego obwieszczenia z prawami jakie do spadku rzeczonego mieć mogą, przed Trybunał Cywilny w Kaliszu zgłosili, po upływie bowiem tego terminu ze strony Prokuratorji na rzecz Skarbu działającej, wniesionem będzie do Trybunału żądanie uznania spadku po Teodorze Myszkiewiczu za bezdziedziczny i wprowadzenie Skarbu w jego posiadanie.

Kalisz d. 7 (19) Stycznia 1874 r.
1—3 Tylus Bartold.

N. D. 2349. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej.

Po śmierci 1) **Jakóba Miernickiego** właściciela dóbr **Żuków** A. w okręgu Opoczyńskim oraz dóbr **Ryków** B. w okręgu Radomskim guberni Radomskiej, 2) **Ignacego Wessel** właściciela dóbr **Janiszów** w okręgu Kraśnickim gubernji Lubelskiej i folwarku pod Zawichostem w okręgu Sandomierskim, gubernji Radomskiej położonych, otworzyły się spadki do uregulowania których termin prekluzyjny na dzień 18 (30) Października godzinę 10 rano w kancelarji podpisanego Rejenta wyznaczony został.

Radom dnia 8 (20) Kwietnia 1874 r.
Konstanty Szaniawski.

N. D. 2341. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Po śmierci Klementyny z Jasieńskich Deskur właścicielki dóbr Kowala Stempocina z o-gu Radomskiego i wierzycielki sumy rs. 2920 kop. 48 na dobrach Dąbrówka Zabłotnia z tegoż o-gu w Dz. IV pod Nr. 14 oraz sumy rs. 516 kop. 6 na nieruchomości miasta Radomia Nr. hyp. 3 w tymże dziale pod pozycją 11*b* zabezpieczonej, otworzył się spadek do uregulowania którego termin na dzień 15 (27) Października r. b. w kancelarji mojej wyznaczam

Radom d. 8 (20) Kwietnia 1374 r.
Bolesław Ettinger.

N. D. 2348. Pisarz Sądu Pokoju w Ostrołęce.

Po śmierci Cecylji z Liweronfów Bondy, wierzycielki dwóch sum: *a*) rs. 675, *b*) rs. 1,425 w dziale IV pod № 5 i 7 wykazu nieruchomości w mieście powiatowem Ostrołęce Nr. pol. 7 oznaczonej, zabezpieczonych, ogłasza się postępowanie spadkowe, do regulacji którego, termin na d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1874 r. w mojej Kancelarji wyznaczam, w którym interesanci stawić się winni pod prekluzją, wrazie niestawiennictwa.

Ostrołęka d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1874 r.
1—2 Stępowski.

REGULACJE HYPOTECZNE
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 2284. Trybunał Cywilny w Siedlcach

Na skutek wniesionego żądania ogłasza pierwiastkową regulację hypoteki, realności Ziemskiej zwanej, grunta poproboszczowskie W ograniczeniu wsi Borki Popowskie w powiecie Węgrowskim gubernji Siedleckiej położonej, którą Ksawery Ołtuszewski za kontraktem urzędowym z d. 25 Maja (6 Czerwca) 1873 r. nabył zo Skarbu Królestwa a za aktem z do a 18 (30) Września t. r. odstąpił na rzecz Ewy z hrabiów Łubieńskich Popiel.

Termin do powyższej regulacji oznaczony został na dzień 2 (14) Lipca 1874 r. godzinę 10 z rana przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach, na który wzywa osoby interesowane pod prekluzją.

Siedlce d. 1 (13) Kwietnia 1874 r.
Prezes Trybunału, Zaborowski.
Sekretarz, Witkowski.

N. D. 2247. Sąd Pokoju w Biełgoraju. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki następujących nieruchomości:

1. Domu murowanego, parterowego oraz placu pod Nr. pol. 227 przy ulicy Tarnogrodzkiej własnego Ity Mercer i SS rów Judki Mercera.

2. Placu pod Nr. pol. 228 przy ulicy Lubelskiej, własnego Jankla Wolfa Kaitel

3. Placu pod Nr. pol. 18, w Rynku, własnego Marji Ity Sztarfmanowej.

4. Placu pod Nr. pol. 81 przy ulicy Morowej własnego SS-rów Szmula Pesta.

5. Placu pod Nr. pol. 32 w Rynku, własnego Moszka Albauma i SS-row Abrama Mitznera.

6. Placu pod Nr. pol. 147 przy ulicy Morowej. własnego SS-rów Szmula Pesta.

7. Placu pod Nr. pol. 19 przy ulicy Tarnogrodzkiej. własnego Ruchli 1-o voto Roderowej 2-o Krerszowej.

8. Domu drewnianego oraz placu pod Nr. pol. 226 przy ulicy Tarnogrodzkiej, własnego Lejby Apelfola, w mieście powiatowem Biełgoraju gubernji Lubelskiej położonych.

9. Połowy osady włościańskiej we wsi Zamchu, gminie Babice, Nr. tabeli likwidacyjnej 102 oznaczonej; składającej się ze stodoły, komory, oraz 10 morgów gruntu położonego pomiędzy miedzami Berka Sztüglera i Piotra Kozaka, własnej Stanisława Padyjarka.

10. Osady włościańskiej we wsi Lipowcu gminie Księzpol, Nr. tabeli likwidacyjnej 1 oznaczonej, własnej Józefa Rybaka.

11. Trzeciej części osady włościańskiej we wsi Zamcku gminnie Babice, Nr. tab. likwid. 83 (65) oznaczonej, składająco się z chałupy, obory i stodoły oraz 6 morgów gruntu położonego pomiędzy gruntami Szczepana Krzeszychy i Fedki Bitka, własnej Antoniego Litkowca.

12. Połowy osady włościańskiej we wsi Zamchu gminie Babice Nr. tab. likwid. 59 oznaczonej, składającej się z chałupy, obory i stodoły oraz 9 morgów 150 pr. gruntu, położonego pomiędzy miedzami Marjanny Bosakowskiej i Piotra Łotysza, własnej Gmitra Łotysza.

13. Domu drewnianego oraz placu pod Nr. pol. 118 a obecnie 111 przy rogu ulic Sanowskiej i Sylnej w osadzie Krzeszowie, własnej Tybla Frochthändler.

14. Osady włościańskiej we wsi Dąbrowicy gminie puszczy Solskiej, Nr. tab. likwidac. 18 oznaczonej, własnej Wawrzyńca Grabiasa, od pozycji 9 do 14 włącznie, w powiecie Biełgorajskim gubernji Lubelskiej położonych.

15. Domu murowanego, parterowego, z zabudowaniami oraz placu pod Nr. pol. dawniej 307 a obecnie 358 przy ulicy Zamostiskiej w mieście powiatowem Janowie, gubernji Lubelskiej położonego, własnego Emilj Kochanowskiej; zawiadamia interesantów że rzeczona regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym.

a) Nieruchomości od pozycji 1 do 5 włącznie wymienionych, d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1874 r.

b) Nieruchomości od pozycji 6 do 10 włącznie wymienionych, d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1874 r.

i *c*) Nieruchomości od pozycji 11 do 15 włącznie wymienionych, d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1874 r.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie umocowanego zgłosili się, żądania swe do protokółu regulacji podali, a to pod skutkami prekluzji art. 154 i 160 prawa z r. 1818 o hypotekach przepisanej.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek regulacji wydaną będzie, nastąpi d. 7 (19) Sierpnia 1874 r. i od tego dnia czas do odwołania co do takowej upływać zacznie.

Biełgoraj d. 2 (14) Kwietnia 1874 r.
Podsędek, Skawiński.

N. D. 2190. Sąd Pokoju w Radyniu. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki sklepu murowanego w rynku miasta Międzyrzeca, położonego, własnością Michla Rabinowicza będącego, nieruchomości w Kocku pod N. 142 i w Radyniu pod Nr. 19, się znajdujących, zawiadamia interesantów, iż regulacja pomieniona nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 4 (16) Lipca 1874 r. a ogłoszenie decyzji dnia 5 (17) Lipca t. r. Wzywa ich przeto aby w terminie tym sami lub przez pełnomocników swoich się stawili pod prekluzją. Niezgłaszający się właściciele ulegną skutkom w art. 150 Pr. o hypotekach przepisanym.

Radyń d. 3 (15) Kwietnia 1874 r.
Podsędek Mastelski.

N. D. 2195. Sąd Pokoju w Sokołowie. Wydział Hypoteczny.

Zawiadamia strony interesowane, że do tutejszego Sądu wniesione zostało żądanie o urządzenie nowej hypoteki dla następujących nieruchomości:

1. Domu mieszkalnego przy ulicy Długiej N. 26 wraz z zabudowaniami gospodarskiemi a mianowicie: stodołą, oborą, stajnią, wystawą, spichrzem i chlewami, 2. Łąki zwanej Nieczajowizna, 3. Gródzi, zwanej połacie, 4. Gródzi zwanej Ruszczyzna, 5. Ogrodu przy ulicy Długiej, 6. Ogrodu przy ulicy Russkiej, 7 Półwłóczka gruntu w 5-ciu polach, poczynającego się od drogi Jartyporskiej, do granicy Ruchenskiej, w m Węgrowie gubernji Siedleckiej położonych, do czego termin na dzień 19 (31) Lipca 1874 r. wyznaczonym zostaje.

Wzywa ich przeto, aby z prawami swemi do tych nieruchomości osobiście lub przez szczególnie i urzędownie umocowanych pełnomocników w terminie powyższym zgłosiły się i takową właściwymi dowodami usprawiedliwiły, pod skutkami prekluzji w art. 154 i 160 ust. hyp. z r. 1818 określonymi.

Sokołów d. 5 (17) Kwietnia 1874 r.
Podsędek Weber.

N. D. 2216. Sąd Pokoju w Olkuszu. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki: Domu murowanego, parterowego, oficyny i zabudowań gospodarczych, jak niemiej placu prętów 15 miary nowopolskiej obejmującego, w osadzie Modrzejow pod Nr. pol. 10 w powiecie Bendinskim, gubernji Petrokowskiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Olkuszu, pomiędzy domem dawniej przez Magistrat zajmowanym, obecnie wspólną własność gromady osady Modrzejowa stanowiącym, z jednej, i domem gdzie Komora Celna, własnością Jana hr. Renarda będącym z drugiej strony, sytuowanemi frontem przy rynku, od tyłu z drogą prowadzącą do fabryki zwanej Henryków, graniczącemi.

Zawiadamia strony interesowane, że termin do uregulowania nieruchomości wywołującej się na dzień 23 Lipca (4 Sierpnia) 1874 r. naznaczony został. Wzywa ich przeto aby w tym terminie osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie umocowanego, z dowodami stawiły się i prawa swe zadyktowały, a to pod skutkami art. 154, 160 pr. hyp.

Olkusz d. 8 (20) Kwietnia 1874 r.
Podsędek Mienkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2324. Komisja Rządowa Sprawiedliwości.

Ogłasza, iż w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe, w gmachu № 591, sprzedane zostaną przez publiczną licytację więcej dającemu, różne utensylja oraz przedmioty z użycia wyszłe, których spis z ustanowioną ceną, przejrzeć można codziennie z wyjątkiem świąt, w godzinach biurowych w Wydziale Administracji i Kontroli tejże Komisji.

Postępujący najwyższą za te przedmioty cenę winien takową natychmiast, na ręce sprzedającego uiścić, i w ciągu 24 godzin ze składu w Pałacu Komisji Sprawiedliwości ich usunąć.

Warszawa d. 11 (23) Kwietnia 1874 r.
Z upoważnienia:
Dyrektor Kancelarji Komisji Rządowej Sprawiedliwości, w z. Zaborowski Nacz. Wydz.

N. D. 2357. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 6 (18) Maja r. b. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w Magistracie licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na dwuletnie t. j. od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1876 r. wydzierżawienie od rs. 3.000 wyraźnie rubli trzy tysiące rocznie posesji N. 1726*F*, przy rogu ulic Pięknej i Alei Ujazdowskiej, w Warszawie.

Interesowani złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, bez skrobań i poprawek na stemplu ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego.

Warunki przejrzane być mogą w Magistracie w godzinach biurowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . deklaruję zadzierżawić posesję Nr. 1726*F* w Warszawie przy rogu ulic Pięknej i Alei Ujazdowskiej na lat dwa t. j. od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do tegoż dnia i m-ca 1876 r. ofiarując za dzierżawę rocznie rs. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium rs. 1,000 i na koszta ogłoszenia rs. 15 załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia . . . m-ca . . . i roku . . . podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 12 (24) Kwietnia 1874 r.
1—3

N. D. 2042. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 22 Kwietnia (4 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w Magistracie licytacja *in plus*, na trzyletnie t. j. od d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b., do tegoż dnia i miesiąca, ca 1877 roku, wydzierżawienie posesji Nr. 2789 Warszawie przy ulicy Leszczyńskiej położonej na sytysfakcję zaległych podatków zajętej, od sumy rsr. 100 rubli sto rocznie, w warunkach zamieszczonej, i do niniejszej licytacji ustanowionej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę, zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej, na złożone vadium w ilości rs. 15 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy dzierżawie natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale Administracyjnym, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1874 r.

N. D. 2160. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa omunikacji, podaje do wiadomości, że dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1874 r. o godzinie 12 z południa, odbytą zostanie w Ogólnem Zebraniu Zarządu głosna licytacja, a 29 Kwietnia (11 Maja) 1874 r. również o godzinie 12 z południa przetarg, na wydzierżawienie, na czas od 1 Lipca 1874 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1877 r. dochodu z mostu taryfowego na rzece Wildze, pod m. Garwolinem, poczynając in plus od ceny dzierżawnej rocznej rubli sr. 831.

Mający chęć przystąpienia do licytacji winni przy podaniu, napisanem na papierze stemplowym ceny właściwej, złożyć dowód legitymacyjny i kaucją wyrównywającą połowie rocznej dzierżawy, a mianowicie rs. 416 i oprócz ego gotowizną rs. 50, na koszta ogłoszenia licytacji.

Kaucja może być złożoną w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych, po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Licytanci mogą codziennie, z wyłączeniem dni galowych i świątecznych, od godziny 9 z rana do 3 popołudniu, przeglądać i kopiować warunki licytacyjne w biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Warszawa d. 4 (16) Kwietnia 1874 r.
W nieobecności Naczelnika Okręgu,
Inspektor Członek Zarządu, Wasilewski.
Naczelnik Wydziału Stępiński.
Buchalter Brześciański.
(2—3)

N. D. 2181. Rada Gubernjalna Warszawska Opiekuńcza Zakładów dobroczynnych.

Podaje do wiadomości, że w dniu 30 Kwietnia (12 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Warszawskiego, odbędzie się licytacja przez opieczętowane deklaracje na roboty budowlane i reperacje w szpitalu powiatowym w m. Włocławsku.

Licytacja (in minus) rozpocznie się od sumy anszlagowej rs. 7175 kop. 27.

Pragnący uczestniczyć w licytacji obowiązani są złożyć przed jej rozpoczęciem, najpóźniej do godziny 12-ej w południe, opieczętowane deklaracje napisane podług niżej podanej formy, bez poprawek i przekreślań z dołączeniem vadium w ilości rs. 718 w gotowiźnie, lub w papierach publicznych, przyjmowanych na vadja przy entrepryzach rządowych.

Warunki licytacyjne i anszlag mogą bydź przejrzane w kancelarji Rady Gubernialnej codziennie w godzinach biórowych, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Forma Deklaracji.

Na skutek ogłoszenia Rady Gubernialnej Warszawskiej opiekuńczej zakładów Dobroczynnych mam honor zadeklarować, że podejmuję się wykonać roboty budowlane i reperacje w szpitalu powiatowym w m. Włocławsku, zgodnie z wiadomemi mi warunkami licytacyjnemi i anszlagiem, za rs. . . . (wyraźnie). Wadium w ilości rs. 718 (wyraźnie) w gotowiźnie lub w papierach publicznych, przy niniejszem składam.

Miejsce mojego zamieszkania w NN.

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko z wymienieniem rodzaju zajęcia.

Miejsce napisania deklaracji, dzień, miesiąc, i rok.

N. D. 2313 Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Stosownie do przepisu art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Stanisława Wełk Łaniewskiego obywatela w dobrach Bronice gubernji Lubelskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Łukasza Zbrozińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w mieście Siedlcach zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2519, k. 19, z procentem 5% od dnia 20 Grudnia 1867 r. (1 Stycznia 1868) i kosztów od Józefa Łoskiego właściciela dóbr Kostomłoty w tychże dobrach w jurisdykcji Sądu Pokoju w Biely gubernji Siedleckiej zamieszkałego, protokółem Franciszka Łagowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach w dniu 6 (18) Września 1869 r. sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Kostomłoty z folwarkiem Bór obecnie Łoś zwanym w powiecie Bielskim gubernji Siedleckiej pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Biely gminie Kostomłoty położone, będące własnością egzekwowanego Józefa Łoskiego, a w posiadaniu zastawnem Apolonji z Ratyńskich Łoskiej wdowy zostające, mające ogólnej przestrzeni około morgów nowopolskich 1530, czyli dziesiatyn 765, a to z wyłączeniem przestrzeni włościańskiej uwłaszczonej. Przestrzeń ta rozdziela się i obejmuje: dziedziniec i ogrody angielski i owocowy oraz inspekta około morgów $12^3/_4$; ogrody warzywne klassy II około morgów 18, place pod zabudowaniami i pasieką około morgów $3^1/_4$, pole orne $^1/_4$ części klassy I, żytniej w $^1/_2$ klassy II, żytniej i w $^1/_4$ klassy III, żytniej około morgów 780, łąki żyzne w $^3/_4$ częściach grondowe w $^1/_4$ części błotne około morgów 346, las dobrze zakonserwowany mocno zwarty, młody, jesionowy, dębowy, olszowy, grabowy, z znaczną ilością dębów towarowych około morgów 190, zarosla około morgów 22, pastewniki około morgów 38, granice, drogi, połowa rzeki Bugu, zatoki i nieużytki około morgów 120.

Na gruncie dóbr tych są zabudowania dworskie:

a) w folwarku Kostomłoty.

1. Dwór dobry w $^1/_3$ części z cegły palonej masiw murowany, w $^2/_3$ częściach drewniany gontami kryty. 2. Oranżerja i łączny z nią Trephauz massiw murowane gontami kryte, 3. Lodownia murowana, 4. Gołębnik drewniany na słupie, 5. Dom zwany folwark drewniany stary gontami kryty. 6. Piwnica murowana, 7. Chlew i szopa dla inspektu drewniane pod jednym dachem gontami krytym, 8. Pompa drewniana, 9. Piwnica obok dworu murowana, 10. Tranzet drewniany, 11. Wozownia drewniana słomą kryta, 12. Spichrz drewniany słomą poszyty, 13. Stajnia drewniana słomą poszyta, 14. Stodoła drewniana słomą poszyta a przy niej szopa maneżowa, 15. Szopa drewniana słomą poszyta, 16. Dom pakciarski drewniany słomą kryty, 17. Piwnica w ziemi słomą poszyta, 18. Chlew z drzewa pod słomą, 19. Sernik z drzewa słomą kryty, 20. Szopa do suszenia cegły słomą kryta, 21. Piec do wypalania cegły, 22. Studnia z drzewa z żnrawiem. 23. Wołownia murowana słomą kryta, 24. Gorzelnia stara drewniana słomą kryta, 25. Studnia stara, 26. Suszarnia drewniana słomą poszyta, 27. Altana w ogrodzie z drzewa gontami pobita, 28. Studnia w ogrodzie, 29. Kuźnia z drzewa gontami pobita, 30. Czworaka połowa z drzewa pod słomą, 31. Karczma z drzewa słomą kryta, 32. Chlewek z drzewa pod słomą; Propiuator Ludwik Klimkiewicz za prawo propinowania płaci rocznie rs. 420, czynszu, 33. Ogrodzenia przy zabudowaniach i ogrodzie z łat, sztachet i płotów, 34. Ulów drewnianych z pszczołami 23.

b) w folwarku Bór v. Łoś.

35. Dom drewniany w węgły słomą kryty, 36. Owczarnia na podmurowaniu z cegły gliny budowana trzciną kryta, 37. Obora z drzewa pod słomą, 38. Karczma w części murowana gontami pobita, 39. Młyn wietrzny kozlak z drzewa z ktorego dzierżawca Abram Cukierman płaci rocznie czynszu rs. 100.

Z dobrami zajęte zostały inwentarze żywe i martwe oraz młocarnia i młynek w zajęciu wyszczególnione i opisane.

Obszerniejszy opis zajętych dóbr znajduje się w protokóle zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków, które u Łukasza Zbrozińskiego Patrona w mieście Siedlcach zamieszkałego i w Kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone zostało:

1. Denisowi Potapczuk Wójtowi gminy Kostomłoty.

2. Ludwikowi Buszkowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Biely.

3. Teodorowi Dewel, Naczelnikowi powiatu Bielskiego, wszystkim w d. 22 Sierpnia (4 Września) 1869 r. przez woźnego Trybunału Elijasza Harasimowic a.

Zajęcie na subhastację dóbr Kostomłoty wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr tych d. 30 Września (12 Października) 1869 r., a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej, w d. 8 (20) Października 1869 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach, w miejscu zwykłych posiedzeń w mieście Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147, d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Łukasz Zbroziński Patron przy Trybunale Cywilnym w mieście Siedlcach z urzędowania zamieszkały.

Siedlce d. 8 (20) Października 1869 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Siedlce d. 8 (20) Października 1869 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Kostomłoty z przyległościami w powiecie Bielskim położonych, Trybunał wyrokiem w d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1869/70 r. zapadłym termin do odbycia przygotowawczeg przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 2 Stycznia (1 Lutego) 1870 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 20,000.

Siedlce d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1869/70 r.
Stanisław Krzeczkowski.

W d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1870 r. Trybunał dobra ziemskie Kostomłoty z przyległościami w powiecie Bielskim położone, przygotowawczo Patronowi Łukaszowi Zbrozińskiemu sprzedaż popierającemu za sumę rs. 20,000 przysądził i wyrokiem w dniu tymże wydanym, termin do stanowczego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 10 (22) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. W terminie tym licytacja dóbr rozpoczynać się będzie od sumy 20,000.

Siedlce d. 20 Stycznia (4 Lutego) 1870 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Tak termin powyższy jak i następne wyrokami Trybunału Cywilnego w Siedlcach z dat 27 Lutego (11 Marca) 1871 r., 11 (23) Listopada 1871 r. 10 (22) Października 1872 r., 22 Listopada (4 Grudnia) 1872 r., 18 (30) Stycznia, 29 Maja (10 Czerwca) i 10 (22) Listopada 1873 r. z powodu zaszłych sporów spełzły bezskutecznie a gdy popierający sprzedaż Stanisław Wołk Łaniewski dalszego popierania zaniechał, przeto wyrokiem Trybunału Cywilnego w Siedlcach w d. 29 Grudnia 1873 r. (10 Stycznia 1874 r) do dalszego popierania przedsięwziętej subhastacji dóbr Kostomłot w miejsce Stasława Wołk Łaniewskiego, Zofja z Ciąglińskich Swiniarska w asystencji męża Napoleona Swiniarskiego działająca, wierzycielka tychże dóbr we wsi Chęśnie pow ecie Łowickim gubernji Warszawskiej zamieszkała, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Sunderlanda Patrona w mieście Siedlcach zamieszkałego obrane mająca, podstawionym został, zaś wyrokiem Trybunału Cywilnego w Siedlcach illacyjnym w d. 6 (18) Kwietnia 1874 r., po oddaleniu sporów przeciwko powołanemu powyżej wyrokowi wyniesionych zapadłym, nowy termin do odbycia stanowczej sprzedaży rzeczonych dóbr na d. 24 Maja (5 Czerwca) 1874 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń wyznaczony został, i w terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,818 kop. 75. Vadium rs. 2,000.

Siedlce d. 6 (18) Kwietnia 1874 r.
Stanisław Krzeczkowski.

N. D. 2347.

Na żądanie egzekutorów testamentowych przez n. Romana Skąpskiego ustanowionych, jako to: Józefa Kurzewskiego obywatela, właściciela dóbr Ossowice, tamże; 2° Władysława Lechowskiego, obywatela, właściciela dóbr Studzianki, tamże w p-cie i okręgu Rawskim, przez Andrzeja Wolff Obrońcę przy Senacie w Warszawie pod L. 471*f* zamieszkałego, działających, Trybunał Cywilny w Warszawie przez decyzję z d. 5 (17) Sierpnia 1872 r. wydaną, sprzedaż dóbr Solki-Wale, w p-cie Rawskim, gubernji Petrokowskiej położonych, w formie art. 987 i n. K. P. S. postanowił, z tem zastrzeżeniem, aby ostateczne przysądzenie nie wpierw miało miejsce, aż po zamknięciu postępowania spadkowego po Romanie Skąpskim i na biegłego do sporządzenia taksy dóbr, Franciszka Piotrowskiego b. Asesora Ekonomicznego wyznaczył.

DOBRA **Solki-Wale**

położone są w gminie Czerniewice, parafji Krzemienica, w p-cie i okręgu Rawskim, gubernji Petrokowskiej, odległe od miasta Skierniewic wiorst 33, od m. Rawy wiorst 8, od Inowładza wiorst 14, od Nowego miasta i Tomaszowa wiorst 21, składają się z jednej przestrzeni ziemi, żadną obcą własnością nie przedzielonej.

W dobrach tych znajduje się morgów 91 pr. kw. 22 gruntów włościańskich uwłaszczonych i stale odseperowanych, oraz młyn wodny i osada młynarska morgów 36 prętów 238 m. n. obejmująca, od dóbr odłączona i własność młynarza Saner stanowiąca. Granice dóbr są stałe, w części okopcowane.

Przestrzeń gruntów do dóbr Solki-Wale należąca, wynosi mórg 921 pr. 50, w tem gruntów ornych 557 pr. 263, łąk mórg 75 pr. 252 lasu mórg 121 pr. 9.

Włościanie w tych dobrach osiedli, mają prawo służebności pasania inwentarza na gruntach dworskich, zbierania suszu w lesie i łamania suchych gałęzi, prawo pobierania drzewa w lesie, jak to szczególowo w wykazie hypotecznym dóbr jest zamieszczone.

Gleba ziemi w ogólności jest dobra urodzajna szczerkowata. Łąki są dwukośne wydają trawy obfite i pożywne.

Użytkowanie pastwisk po wyciętym lesie jest wspólne z włościanami. Podatki skarbowe wynoszą rsr. 283 k. $33^1/_2$, składki ogniowe i ciężary gminne około rs. 66 k. 16.

W dobrach znajduje się dom mieszkalny i zabudowania gospodarskie są wszystkie drewniane, w części na podmurowaniu, co do liczby odpowiednie potrzebom, w stanie średnim.

Inwentarz następujący: koni 13, krów 12, stadnik i jałowizny sztuk 3, jedno źrebie. Owiec i jagniąt około 340 sztuk. Nadto inwentarz martwy.

Wartość dóbr przez taksę wynaleziona, wynosi rs. 22,950, taksa przez decyzją Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 14 (26) Października 1872 roku zatwierdzoną została.

Spadkobiercami Romana Skąpskiego są:

1° Marjanna z Szymańskich po niegdy Janie Skąpskim pozostała wdowa, w dobrach Solki-Wale p-cie Rawskim zamieszkała.

2° Władysław-Adam dwóch imion Koncewicz nieletni syn zmarłej Marji z Skąpskich siostry Romana i Apolinarego małżonków Koncewiczów, którego opiekunem gółwnym jest Henryk Rakowski, obywatel we wsi Strzemesznie, p-cie Rawskim, gubernji Petrokowskiej, a opiekun przydany, Jan Koncewicz w gminie Bale, p-cie Augustowskim, gubernji Suwałkskiej.

3° Ludwik Skąpski, obywatel w m. Jekaterynosławiu Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkały; i

4° Michał Skąpski, Kapitan 69-go pułku piechotnego Tarutyńskiego, W-go X. Oldenburgskiego konsystującego w m. Bielewie, Cesarstwie Rosyjskiem, gubernji Tulskiej.

W dniu 25 Lutego (9 Marca), odbyte zostało w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale II pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Solki-Wale.

Termin do 2-ej publikacji i przygotowawczego przysądzenia na dzień 9 (21) Kwietnia r. b. godzinę $9^1/_2$ z rana wyznaczony został.

Warszawa d. 25 Lutego (9 Marca) 1874 r.
Andrzej Wolf, O. p. S.

Po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego przysądzenia dóbr Solki-Wale, termin do ostatecznego przysądzenia tychże dóbr na dzień 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. godzinę $2^1/_2$ po południu wyznaczony został, w którym to terminie sprzedaż w Wydziale II Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia odbywającego, przed W. Malinowskim Sędzią Trybunału delegowanym odbędzie się.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,950 jako szacunku taksą biegłego wynalezionego.

Na vadium złożyć należy rs. 3,000.

Warszawa d. 12 (24) Kwietnia 1874 r.
Andrzej Wolff.

N. D. 2342. Zajęte w drodze egzekucji sądowej srebra: cukierniczka, sześć łyżek, tyleż noży i widelców, oraz siedm kieliszków do wina, w dniu 18 (30) Kwietnia 1874 r. o godz. 10 z rana na placu targowym **Stare miasto** zwanym, przez głośną publiczną in plus licytację przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną; srebra takowe w Kancelarji podpisanego Komornika w d. 15 (27), 16 (28) i 17 (29) Kwietnia r. b. na widok publiczny wystawione będą.

As. Kol. *K. Brochocki*, Komornik
przy S. A. Nr. 556.

N. D. 2391. Zajęte w egzekucji sądowej ruchomości jako to: różne meble, tremo, lustra, garderoba męzka i damska, za Żelazną bramą, łóżka, szafa, komoda, kanapa, krzesła, stół, stoliki, kredens, na Sewerynowie w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) o godzinie 10 z rana. kanapa, fotele, krzesła, stół, szafy, lustro, zegary, masszyna do szycia, dywan, w dniu 18 (30) Kwietnia 1874 roku o godzinie 10-ej z rana za Żelazną bramą, w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 15 (27) Kwietnia 1874 r.
A. Gawryłow Komornik.

N. D. 2291. Syndycy tymczasowi massy upadłości Michała Kantorowicza w Łodzi.

Podają do publicznej wiadomości iż z mocy upoważnienia W go Sędziego Komisarza masy w d. 18 (30) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe w domu Dornbuscha w Łodzi pod Nr. 260, sprzedane zostaną przez publiczną licytację przed podpisanymi syndykami: meble, garderoba, sprzęty domowe i t. p. oraz 60 paczek przędzy.

Maxymiljan Poznański Patron.
Martin Laski.

N. D. 2196. Sąd Policji Prostej Wydziału I w Warszawie. W dniu 23 Marca r. b. na ulicy Marjenstad około filaru mostu Nr. 5 znalezione zostały zwłoki mężczyzny niewiadomego nazwiska lat około 30 mieć mogącego, wzrostu dobrego, włosów na głowie ciemnych, wąsów ciemno blond, oczu burych, ubranego w palto syberynowe bronzowe, szalik na szyi czerwony z czarnemi paskami, czerwony kawitanik, spodnie kortowe szare, w kieszeni których znajdował się klucz od mieszkania. Podając o tem do wiadomości, wzywa każdego, ktoby wiedział o nazwisku i pochodzeniu wyżej opisanego człowieka, aby takowe objaśnienie udzielił Sądowi tutejszemu lub Policji Poprawczej Wydziału I w Warszawie.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1874 r.

Дозволено цензурою.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.